

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva ulica 20–25, 1000 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA 2021–1611–0035**

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor Republike Slovenije je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08; ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08; ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09; ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10 – popr.; ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10; ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10; ZDavP-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12; ZDavP-2E), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 94/12; ZDavP-2F), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 111/13; ZDavP-2G), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 90/14; ZDavP-2H), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 91/15; ZDavP-2I), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 63/16; ZDavP-2J), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 69/17; ZDavP-2K), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 36/19; ZDavP-2L) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 66/19; ZDavP-2M).

Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US in 203/20 – ZIUPOPĐVE; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) določa pravila, po katerih davčni organ postopa v davčnem postopku pri pobiranju davkov. Enako varstvo pravic (22. člen Ustave Republike Slovenije) je ustavna pravica procesnega značaja, s katero se zagotavlja enakopravnost med strankami v postopku. Z ZDavP-2 je davčnim zavezancem zagotovljeno enako varstvo pravic oziroma pravica do enakega procesnega varstva. Davčni zavezanci po postopku, določenem v ZDavP-2, uveljavljajo in

zavarujejo svoje pravice in pravne koristi. Kljub temu, da je normativna ureditev davčnega postopka z vidika uveljavljanja pravic davčnega zavezanca in varstva javnih koristi učinkovit sistem, še vedno omogoča izboljšave. V predlog zakona so vključene spremembe in dopolnitve ZDavP-2, ki so se ob uporabi veljavnega ZDavP-2 pokazale za potrebne. Te spremembe so predstavljene v poglavitnih rešitvah predloga zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDavP-2 se predlagajo izboljšave veljavne ureditve davčnega postopka v smeri lažjega in hitrejšega uveljavljanja pravic in pravnih koristi zavezancev za davek. Cilj je zagotoviti transparentno, učinkovito in pravilno izvajanje v praksi, utrditi pravno varnost in predvidljivost, zavezancem za davek poenostaviti postopke, odpraviti administrativna bremena in z njimi povezane stroške, olajšati izpolnjevanje obveznosti in zagotoviti odločanje v predpisanem roku.

Med predlogi so vključene nekatere rešitve, ki sledijo ugotovitvam in predlogom Delovne skupine za pripravo ukrepov na področju davčnega postopka in finančne uprave. Delovna skupina je delovala v okviru Sveta za nadgradnjo davčnega sistema, ki jo je v decembru 2020 ustanovil minister za finance. V okviru te skupine je pripravila analizo stanja na področju davčnega postopka in finančne uprave ter predloge vsebin za izboljšavo davčnega postopka in delovanja finančne uprave.

2.2 Načela

S predlaganimi rešitvami so spoštovane pravice davčnih zavezancev in upoštevana temeljna načela davčnega postopka, ki so opredeljena v veljavnem ZDavP-2. Predlog zakona ne spreminja obstoječih temeljnih načel davčnega postopka. Predlagane spremembe in dopolnitve ZDavP-2 predstavljajo način izvedbe temeljnega načela zakonitosti, načela gotovosti, seznanjenosti in pomoči, načela varstva pravic strank in varstva javnih koristi, načela sorazmernosti, načela zaslišanja stranke, načela dolžnosti govoriti resnico in poštene uporabe pravic, načela zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti, načela dolžnosti dajanja podatkov, načela materialne resnice, načela tajnosti podatkov, načela usklajenosti pravnega reda s pravom Evropske unije, načela pravice do pritožbe in načela ekonomičnosti postopka. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDavP-2 se še dodatno krepijo načela zakonitosti in varstva pravic strank in varstva javnih koristi.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev

S predlogom zakona se veljavna ureditev davčnega postopka v ZDavP-2 dopolnjuje v smeri lažjega in hitrejšega uveljavljanja pravic in pravnih koristi zavezancev za davek. Cilj predlaganih sprememb in dopolnitev ZDavP-2 je zagotoviti transparentno, učinkovito in pravilno izvajanje v praksi, utrditi pravno varnost in predvidljivost, pri izpolnjevanju obveznosti zavezancem za davek odpraviti administrativna bremena in z njimi povezane stroške ter zagotoviti odločanje v predpisanem roku.

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

- I. Določitev ukrepov, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje oziroma hitrejšo uveljavljanje pravic in pravnih koristi:

- skrajšanje roka za odločitev o zavezujoči informaciji (1. člen predloga zakona),
- razkritje določenih podatkov upravičeni osebi, ki jih potrebuje za izpolnitev obveznosti (2. člen predloga zakona),
- podaljšanje roka, v katerem mora davčni zavezanec vložiti predlog davčnega obračuna in davčne napovedi po izteku predpisanega roka (9. in 11. člen predloga zakona),
- predložitev zahtevka za znižanje ali oprostitev davčnega odtegljaja v elektronski obliki (41. člen predloga zakona),
- za prevzem dokumentov s portala eDavki zavezanec ne bo potreboval kvalificiranega digitalnega potrdila (16. člen predloga zakona).

II. Določitev novih ukrepov, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo ali zavarovanje davčnega dolga:

- davčni organ dovoli odlog izvršbe do vročitve akta o pritožbi tudi na zahtevo davčnega zavezanca, če ta predloži instrument zavarovanja (17. in 36. člen predloga zakona),
- če je davčnemu zavezancu dovoljen odlog izvršbe do odločitve o pritožbi, se za primere, ko davčni organ pritožbi ne ugodi, zniža obrestna mera (17. in 36. člen predloga zakona),
- povečanje števila obrokov plačila davka fizični osebi brez dokazovanja (24. člen predloga zakona),
- možnost šestmesečnega obročnega plačila davka brez dokazovanja tudi za poslovne subjekte - ne velja za akontacije davka, davčni odtegljaj in prispevke za socialno varnost (24. člen predloga zakona).

III. Določitev dodatnih možnosti za izpolnitev davčne obveznosti po izpolnitvenem roku brez kaznovanja:

- olajšanje možnosti za predložitev davčnega obračuna in davčne napovedi na podlagi samoprijave v zvezi s plačilom, pod pogojem, da davčni zavezanec predloži instrument zavarovanja (10. in 12. člen predloga zakona),
- predložitev davčnega obračuna in davčne napovedi na podlagi samoprijave izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve (10. in 12. člen predloga zakona),
- predložitev davčnega obračuna in davčne napovedi na podlagi ugotovitev iz zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve (32. in 33. člen predloga zakona).

IV. Določitev ukrepov, s katerimi se utrjuje pravna varnost in predvidljivost:

- izrecna navedba obveznosti predložitve podatkov in dokumentacije tudi za namene izpolnitve obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem (6. člen predloga zakona),
- določitev izrecne podlage za razkritje podatkov o stanju davčnih obveznosti zapustnika z namenom, da se lahko osebe, ki imajo položaj udeleženca v zapuščinskem postopku, kot potencialni dediči, dediščini odpovedo (7. člen predloga zakona),
- določitev roka za vložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave (10. člen predloga zakona),
- z izdajo nove odločbe se odpravljajo dvomi glede uporabe pravnih sredstev v zvezi z odpremljeno odločbo o odmeri, če je davčni zavezanec pred njeno vročitvijo vložil popravek davčne napovedi (13. člen predloga zakona),
- določen je rok za predložitev dokazov (15. člen predloga zakona),

- izdaja odločbe o ugotovitvi izpolnjevanja pogojev za poroštvo (35. člen predloga zakona).
- V. Ukrepi, ki zagotavljajo preglednost, učinkovitost in pravilno izvajanje v praksi:
- kolegijsko odločanje organa druge stopnje (18. člen predloga zakona),
 - s primeri se navedejo dokazna sredstva, ki se poleg listinske dokumentacije uporabljajo v davčnem postopku (14. člen predloga zakona),
 - postopek o odlogu izvršbe do vročitve akta vodi ali v njem odloča uradna oseba, ki ni vodila postopka ali odločala o aktu, zoper katerega je vložena pritožba (17. in 36. člen predloga zakona).
- VI. Zagotovitev odločanja v najzahtevnejših postopkih davčnega inšpekcijskega nadzora v predpisanem roku in določitev učinkov, če davčni organ ne odloči v roku:
- če davčni organ ne odloči v predpisanem roku, se postopek ustavi, ne glede na to, da pravica do odmere še ni zastarala, davčni inšpekcijski nadzor pa se ne more več ponoviti. Gre za *lex specialis* ureditev inšpekcijskega nadzora in *lex specialis* ureditev upravnega postopka (34. člen predloga zakona).
- VII. Odprava administrativnih ovir za davčne zavezance:
- poenotenje roka za plačilo predhodne akontacije dohodnine in obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost in posledično možnost plačila predhodnih akontacij in prispevkov za socialno varnost z enim plačilnim nalogom (44. člen predloga zakona),
 - sprememba roka za plačilo obveznosti iz naslova akontacije davka od dohodka pravnih oseb z namenom ohranitve enotnega plačilnega roka za obveznosti iz naslova dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, in tudi davka od dohodkov pravnih oseb (46. člen predloga zakona).
- VIII. Znižanje oziroma preoblikovanje obrestne mere (10., 11., 12., 17., 20., 21., 22., 23., 25., 32. in 36. člen predloga zakona):
- za odlog in obročno plačilo davka, prepozno predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna,
 - za predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega nadzora,
 - za predlaganje obračunov davka in popravkov obračunov davka po izteku zakonskega roka,
 - za zamudne obresti.
- IX. Davčni inšpekcijski nadzor:
- določi se rok, v katerem mora davčni organ sestaviti zapisnik o ustni izjavi oziroma drugih pomembnejših dejanjih v postopku davčnega nadzora davčnih obračunov (27. člen predloga zakona),
 - določitev razlogov, ko se začne davčni inšpekcijski nadzor brez izdaje sklepa (29. člen predloga zakona),
 - podaljšanje roka za podajo pripomb na zapisnik, izdan v davčnem nadzoru (31. člen predloga zakona),
 - možnost vložitev davčne napovedi tudi v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora brez kaznovanja (33. in 47. člen predloga zakona).
- X. Zavarovanje:
- določa se smiselna uporaba določb o davčni izvršbi tudi v postopkih zavarovanja. Za primere izdaje sklepa za zavarovanje se uvede možnost ugovora lastnika oziroma zavezanca za davek, pri katerem je stvar. Z ugovorom tretjega zoper

začasni sklep za zavarovanje in ugovorom zavezanca za davek, da so premičnine, ki so predmet zavarovanja, last tretje osebe, se zagotovi tem osebam pravna varnost (26. člen predloga zakona).

XI. Drugo:

- z namenom znižanja stroškov davčnega zavezanca in davčnega organa se določi, da če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davka ne odmeri, če ne presega 20 evrov (8. člen predloga zakona),
- zvišanje zneska davčnega dolga, ki se ne prenaša na dediče in se odpiše (7. člen predloga zakona),
- dopolnitve glede postopka skupnega dogovarjanja (38., 39. in 40. člen predloga zakona).

XII. Redakcijske spremembe:

- uskladitev terminologije z zakonom, ki ureja plačilne storitve in plačilne sisteme, z delovnopravnimi in obligacijskimi predpisi (4., 5., 7. in 48. člen predloga zakona).

b) Način reševanja

Rešitve, ki izhajajo iz predloga zakona, se bodo reševale z izvajanjem ZDavP-2.

c) Normativna usklajenost predloga zakona

Predlagane spremembe in dopolnitve ZDavP-2 so usklajene z veljavnim pravnim redom, s splošnoveljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo. Z določitvijo prekluzivnega roka za izdajo odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru gre za odstop od splošnih pravil v upravnem postopku. Davčni organ v primeru prekoraitve prekluzivnega roka ne more več izdati odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru, tudi če pravica do odmere davka še ni zastarala.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ocenjuje se, da predlog zakona ne bo povzročil finančnih posledic za državni proračun. Predlog zakona tudi ne bo povzročil finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona v državnem proračunu ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in pravu Evropske unije

Splošna ureditev

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice ter dolžnosti zavezancev, in kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so

opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij in vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek.

Pri obdavčitvi se uporabi materialno pravo, ki je veljalo v času obdavčljivega dogodka, za razliko od postopkovnih pravil, ki se uporabljajo za vsak obdavčljiv dogodek, pod pogojem, da so v veljavi v času, ko davčni organ odloča. V tem primeru je čas nastanka obdavčljivega dogodka nepomemben. Ob tem velja, da se pravila o zastaranju štejejo kot procesna pravila. Potek roka ne vpliva na sam obstoj davčne obveznosti, temveč na možnost zahtevati izpolnitev davčne obveznosti.

Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek. Zakonodajalec lahko davčno obveznost naloži tudi tretji osebi, vendar v skladu z razsodbami ustavnega sodišča le v primeru opravičljivih razlogov, to je, kadar je tretja oseba v kvalificiranem razmerju z davčnim zavezancem, ki je pravne ali gospodarske narave (na primer banke ali delodajalci). Glede teh v določenem obsegu obstaja tudi dolžnost sodelovanja in dajanja podatkov, vendar mora biti ta sorazmerna.

Ker je davčno pravo del javnega prava, veljajo tudi na tem področju vsa ustavna načela, ki veljajo za javno pravo, zlasti ko to vpliva na lastninsko pravico, in sicer vladavina prava, delitev oblasti, pravica do zasebne lastnine, svobodna gospodarska pobuda, enakopravnost, zasebnost, varovanje podatkov, postopkovna pravila in načelo učinkovitosti.

Avstrija dovoljuje samoprijavo, ki preprečuje kazenski pregon za predmetni davek, pod pogojem, da davčni organ ni začel s preiskavo (najpogosteje v obliki davčnega nadzora). Samoprijava z vložitvijo davčne napovedi ali celo samoprijava davčne utaje in goljufije davčnega zavezanca oprošča kazenskega pregona.

V zvezi s samoprijavo je določeno kazensko doplačilo, stopnja doplačila je odvisna od dodatnega zneska in se izračuna (do 33.0000 evrov 5 %, nad 33.000 do 100.000 evrov 15 %, nad 100.000 do 250.000 evrov 20 %, nad 250.000 evrov 30 %). Samoprijava se lahko predloži pred dejanjem pregona (finančnega sodišča, rednega sodišča, davčnega organa), notranja preiskava še ni ovira za samoprijavo. Če je podana samoprijava potem, ko je organ sprožil dejanja pregona, je prepozna in oprostitev kazni posledično izključena. Pri tem ni nujno, da samoprijavitelj ve, da so se ta dejanja že začela, kar je značilno predvsem za postopke, ki potekajo v okviru finančnih preiskav. Uvedba ponavljajočih se samoprijav od 1. 10. 2014 ni več mogoča.

Samoprijava, ki ne izpolnjuje pogojev, je v nadaljnjem postopku glede na težo krivde različno obravnavana, samoprijavitelj je lahko obsojen za davčno utajo ali odgovarja za hujši davčni prekršek.

Začetek nadzora, torej ko je zavezanec seznanjen z začetkom nadzora (vročitev odredbe o nadzoru), je zadnji trenutek, ko samoprijava izključuje kazenski pregon za razkrita ravnanja. Vendar pa samoprijava ne vpliva na višino davka, ne gre torej za davčno pomilostitev. Namen samoprijave je samo možnost, da zavezanci uskladijo svoje davčne zadeve z zakonom brez grožnje, da bi jih kazensko preganjali.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja Nemški fiskalni zakon (Bundesabgabenordnung, AO), ki se v splošnem uporablja za vse vrste davkov, posamezna vprašanja pa so lahko urejena različno. Davčno procesno pravo je na eni strani osnovano na uresničevanju materialnega prava in zaščiti udeležencev v postopku na drugi.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki plača davčno obveznost.

Postopkovno pravo temelji v osnovi na enotnem postopku z enotno odločitvijo, ki obsega določitev davka, ki ga zavezanec plača za določeno davčno obdobje. Davčna osnova je pri tem le del odločbe o obdavčenju. Obstaja pa tudi izjema te enotnosti, kjer je upravni davčni postopek razdeljen tako, da so določene upravne odločitve ločene, kar ima za rezultat samostojno upravno odločbo (npr. o delu davčne osnove), na katero je davčni organ vezan.

Čeprav je upravni akt prevladujoča oblika odločanja, upravni postopek obsega tudi druge upravne aktivnosti, kot so recimo čezmejna izmenjava podatkov. Če nemški davčni organ pošlje podatke tujim davčnim organom, gre pri tem za navadno administrativno dejanje, ne pa za upravni akt, ker ni ustanovljena nobena konkretna pravna obveznost, ki bi jo bilo treba izpolniti. Ne glede na to gre za upravni postopek s posledico, da se pri tem uporabi upravni postopkovnopравни okvir.

Načela davčnega postopka, ki izvirajo iz ustavnega prava, so zakonitost in enakost obdavčenja; načelo proporcionalnosti; varstvo temeljnih pravic z oblikovanjem postopkov, ki te zagotavljajo; varstvo upravičenih pričakovanj in varovanje podatkov.

Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da davčni organ lahko terja od vsakega od njih izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla oziroma prenehala, vendar le do višine premoženja zapustnika oziroma osebe, ki je prenehala. Davčni zavezanec mora davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti obsegajo vse obveznosti davčno aktivnih in pasivnih subjektov. Osnovna obveznost aktivnih subjektov je podrobno spoznavanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju je skupna za aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, in tudi za pasivne subjekte, ki morajo dajati točne podatke, na podlagi katerih se predpisi lahko pravilno uporabljajo.

Nizozemska

V Kraljevini Nizozemski ureja davčni postopek splošni davčni zakon (Algemene inzake Rijksbelastingen, General Tax Law - GTA), ki vsebuje splošne določbe glede obdavčitve, obveznosti sporočanja podatkov in kazenske določbe. Uporabljata se tudi Zakon o pobiranju davkov (Invorderindswet, Tax Collection Act) in splošni upravni zakon (Algemene Wet Bestuursrecht, General Administrative Law Act - GALA). Prva dva sta specialna zakona, zadnji je lex generalis. Glede zastaranja se uporabljata GALA in GTA, odvisno od vrste odločitve. Pravila o obrnjenem dokaznem bremenu so urejena v GTA. Posebne določbe za posamezne davke določajo posebni zakoni. Državne davke zakon opredeljuje kot davke, ki jih pobira davčna uprava po pooblastilu vlade, ter vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana v pisni obliki. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsak, od katerega inšpektor tako zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od enega meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak priložiti tudi vse dokumente oziroma druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in lahko odmeri davek tudi na podlagi ocene davčne osnove. Inšpektor lahko na prošnjo zavezancu tudi podaljša rok, ki ga je postavil za vložitev davčne napovedi.

Na Nizozemskem je sistem odmere davka ločen od sistema pobiranja davka. Pristojnost davčnega inšpektorja je tako ločena od pobiranja davka. Odmerna odločba se preda v nadaljnjo pristojno obravnavo, organ za pobiranje davkov pa to pošlje davčnemu dolžniku. Zakon o pobiranju davkov (Tax Collection Act - TCA) vsebuje obsežne določbe glede pristojnosti organa za pobiranje davkov; daje mu številne možnosti prisilnih ukrepov za pobiranje davkov, med njimi tudi zapor za največ eno leto, ne glede na višino dolga.

Predlog zakona je prilagojen pravu Evropske unije.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Naloge države v zvezi s pobiranjem davka in nadzor na tem področju bo opravljala Finančna uprava RS. Predlog zakona ne bo imel bistveno povečanih administrativnih posledic v postopkih oziroma pri poslovanju davčnega organa.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagane spremembe ne prinašajo dodatnih administrativnih obremenitev za zavezance.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način zagotovila tudi obveščanje zavezancev o novostih oziroma spremembah sprejetega zakona.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

6.9 Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe; znesek plačila, ki ga je oseba prejela za namen priprave zakona):

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki ali pravne osebe niso sodelovali.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona je bil objavljen na spletnem naslovu:

<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=12705>

Čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe, je potekal od 11. 5. 2021 do 26. 5. 2021.

Ministrstvo za finance je na predlog zakona prejelo predloge in pripombe GZS – Zbornice računovodskih servisov.

Obširneje je poročilo o prejetih pripombah, predlogih in mnenjih ter njihovem upoštevanju vsebovano v tabeli, ki je priloga tega dokumenta.

8. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- mag. Andrej Šircelj, minister za finance
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka, Ministrstvo za finance
- dr. Katja Lautar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance
- mag. Maja Hostnik Kališek, državna sekretarka, Ministrstvo za finance
- mag. Tina Humar, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- mag. Martina Verbančič, vodja Sektorja za sistem pobiranja davkov, Ministrstvo za finance

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US in 203/20 – ZIUPOPĐVE) se v 14. členu v drugem odstavku v napovednem stavku za besedilom »poleg drugih sestavin« doda besedilo »za obravnavo vloge«.

V petem odstavku se v prvem stavku beseda »šestih« nadomesti z besedo »treh«.

2. člen

V 19. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Davčni organ sme upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer:

- poleg osebnega imena še ali datum rojstva in naslov prebivališča ali enotno matično številko občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek,
- davčna številka ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o osebnem imenu zavezanca za davek,
- osebno ime in davčna številka ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o rezidentskem statusu zavezanca za davek.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Davčni organ sme delodajalcu zaradi obračuna nadomestila plače med začasno zadržanostjo delavca od dela zaradi zdravstvenih razlogov razkriti podatke o osnovi za to nadomestilo in številu ur, na katere se ta osnova nanaša. Delodajalec pridobi podatke iz prejšnjega stavka prek informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom na osnovi dokazila o delavčevi začasni zadržanosti od dela.«.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.«.

Dosedanja osmi in deveti odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

3. člen

28. člen se spremeni tako, da se glasi:

»28. člen

(razkritje podatkov zaradi zavarovanja izpolnitve in plačila davčne obveznosti ter davčne izvršbe)

Davčni organ sme subjektom, ki izvršujejo sklep o zavarovanju oziroma sklep o davčni izvršbi, razkriti podatke o posameznem zavezancu za davek iz sklepa o zavarovanju oziroma sklepa o davčni izvršbi, ki so davčna tajnost. Razkriti se smejo samo podatki, potrebni za izvajanje zavarovanja izpolnitve in plačila davčne obveznosti ter davčne izvršbe.«.

4. člen

V 36. členu se v naslovu, prvem, drugem in tretjem odstavku beseda »transakcijske« nadomesti z besedo »plačilne«.

5. člen

V 37. členu se v prvem odstavku v 1. točki beseda »transakcijske« nadomesti z besedo »plačilne«.

V tretjem odstavku se besedilo »pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun« nadomesti z besedilom »odprt plačilni račun«.

6. člen

V 39. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Osebe iz 31. člena tega zakona in druge osebe, ki so z zakonom pooblašcene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu, če tako zahteva, dati na razpolago podatke, potrebne za pobiranje davkov ali za izpolnitev obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, in v tem obsegu tudi omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, če in v obsegu, kot so potrebne za pobiranje davkov ali za izpolnitev obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, in druge informacije, ki so pomembne pri pobiranju davka ali pri izpolnitvi obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, vključno s svojo davčno številko in z davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, in enotnimi matičnimi številkami občana, če se v evidencah ne vodijo podatki o davčni številki.«.

7. člen

V 48. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti odgovarja za zapustnikove davčne obveznosti. Na univerzalnega pravnega naslednika so prenesene terjatve iz naslova davkov pravnega prednika. Davčni organ izda odločbo o izpolnjevanju pogojev za prenos davčne obveznosti. Odločba o prenosu davčne obveznosti v povezavi z izvršilnim naslovom, ki se glasi na pravnega prednika, je podlaga za začetek davčne izvršbe zoper pravnega naslednika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Davčni organ mora v 60 dneh po prejemu pravnomočnosti sklepa o dedovanju izdati odločbo o prenosu davčne obveznosti zapustnika na dediča. Davčne obveznosti zapustnika mora dedič izpolniti v 30 dneh od vročitve odločbe iz prejšnjega stavka. Pritožba zoper odločbo o prenosu davčne obveznosti zadrži učinkovanje odločbe. Osebi, ki ima položaj udeleženca oziroma stranke v zapuščinskem postopku, lahko davčni organ na njeno zahtevo razkrije podatke o zapustniku, ki so določeni v drugem odstavku 19. člena tega zakona.«.

V četrtem odstavku se znesek »80 eurov« nadomesti z zneskom »110 eurov«.

8. člen

V 50. členu se v prvem odstavku znesek »10 eurov« nadomesti z zneskom »20 eurov«, besedilo »razen če je z zakonom določeno drugače« pa se črta.

9. člen

V 52. členu se v petem odstavku beseda »osmih« nadomesti z besedo »petnajstih«.

10. člen

V 55. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje v 30 dneh od začetka davčnega inšpekcijskega nadzora, vendar najkasneje do vročitve zapisnika iz prvega odstavka 140. člena tega zakona, predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun.«.

V drugem odstavku se na koncu doda besedilo, ki se glasi:

»Če davčni zavezanec namesto plačila s predložitvijo davčnega obračuna hkrati predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se mu v skladu s 103. členom tega zakona dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih oziroma dovoli odlog za največ 12 mesecev. Če davčni zavezanec zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. O posledicah zamude davčni organ opozori davčnega zavezanca v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka.«.

V tretjem odstavku se besedilo »znaša 3 % letno« nadomesti z besedilom »je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo, povečani za tri odstotne točke«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če po predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji za samoprijavo iz prvega do četrtega odstavka tega člena niso izpolnjeni, predložen davčni obračun obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka.«.

Za petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave, ki izpolnjuje pogoje za samoprijavo iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20 in 95/21; v nadaljnjem besedilu: KZ-1).«.

11. člen

V 62. členu se v tretjem odstavku beseda »osmih« nadomesti z besedo »petnajstih«.

V devetem odstavku se v drugem stavku besedilo »znaša 3 % letno« nadomesti z besedilom »je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčne napovedi, povečani za tri odstotne točke«.

12. člen

V 63. členu se v drugem odstavku v drugem stavku besedilo »znaša 3 % letno« nadomesti z besedilom »je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčne napovedi, povečani za tri odstotne točke«.

V tretjem odstavku se na koncu doda besedilo, ki se glasi:

»Če davčni zavezanec v roku za plačilo davka predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se mu v skladu s 103. členom tega zakona dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih, oziroma dovoli odlog za največ 12 mesecev. Če davčni zavezanec zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. O posledicah zamude davčni organ opozori davčnega zavezanca v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka.«.

Za četrtim odstavkom se doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Predložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave, ki izpolnjuje pogoje za samoprijavo iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu KZ-1.«.

13. člen

V 64. členu se za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, dodajo novi, drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Če davčni zavezanec po odpremljeni odločbi o odmeri davka, vendar pred vročitvijo te odločbe, vložil popravek davčne napovedi, davčni organ izda novo odločbo, s katero nadomesti prvotno odločbo o odmeri davka.

(3) Zoper novo odločbo o odmeri davka ima davčni zavezanec pravico do pritožbe.

(4) Davčni organ s sklepom zavrže pritožbo zoper prvotno odločbo o odmeri davka, če je davčni zavezanec pred vročitvijo te odločbe vložil popravek davčne napovedi.«.

14. člen

V 77. členu se za besedilom »z drugimi dokaznimi sredstvi« dodata vejica in besedilo »kot so na primer priče, izvedenci, ogled«.

15. člen

V 78. členu se za besedilom »ga izda v postopku davčnega nadzora« dodata vejica in besedilo »ki ne sme biti krajši od 15 dni«.

16. člen

Četrti odstavek 85.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo sredstev elektronske identifikacije dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.«.

17. člen

V 87. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni organ do vročitve akta o pritožbi odloži davčno izvršbo po uradni dolžnosti, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi, lahko pa tudi na zahtevo davčnega zavezanca, če ta hkrati s pritožbo predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register. Zoper sklep, s katerim davčni organ zavrže zahtevo davčnega zavezanca, ker ni predloženo ustrezno zavarovanje, ni pritožbe. Postopek po tem členu vodi ali v njem odloča uradna oseba, ki ni vodila postopka ali odločala o aktu, zoper katerega je vložena pritožba.«.

Tretji in četrti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za eno odstotno točko.

(4) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za eno odstotno točko oziroma v višini

referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja.«.

18. člen

Za 90. členom se dodata novo 3. podpoglavje in nov 90.a člen, ki se glasita:

»3. podpoglavje

Posebni primeri odločanja drugostopenjskega organa

90.a člen

(kolegijsko odločanje organa druge stopnje)

(1) Ne glede na določbe Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE; v nadaljnjem besedilu: ZUP) odloča organ druge stopnje v kolegiju treh uradnih oseb (v nadaljnjem besedilu: kolegij) v primerih:

- če davčna obveznost presega 500.000 eurov,
- inšpiciranja povezanih oseb ali
- ugotavljanja davčne osnove z oceno, če pričakovana davčna obveznost presega 100.000 eurov.

(2) Kolegij do izdaje odločbe v zadevah iz prejšnjega odstavka sodeluje pri ustni obravnavi in pripravi osnutek odločbe.

(3) Postopek do izdaje odločbe vodi predsednik kolegija.

(4) Vse uradne osebe kolegija morajo izpolnjevati pogoje iz 31. člena ZUP.

(5) O vseh drugih vprašanih kolegija se smiselno uporabljajo določbe ZUP, ki urejajo postopanje in odločanje kolegijskega organa.«.

19. člen

V 93. členu se za četrtim odstavkom doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se s plačilom davka na promet nepremičnin, davka na dediščine in darila ali davka na motorna vozila poravna davek, odmerjen z odločbo, če je plačilo izvršeno na način (na račun in z referenco) kot določi davčni organ v odločbi.«.

20. člen

V 95. členu se besedilo »po obrestni meri 7 % letno« nadomesti z besedilom »po obrestni meri, ki je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za šest odstotnih točk«.

21. člen

V 95.a členu se besedilo »96. členu tega zakona« nadomesti z besedilom »obrestni meri, ki je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka, povečani za šest odstotnih točk«.

22. člen

V 96. členu se v prvem odstavku število »0,0274« nadomesti s številom »0,0219«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Od obresti, zaračunanih na podlagi devetega odstavka 62. člena, drugega odstavka 63. člena, tretjega in četrtega odstavka 87. člena, 95. člena, 104. člena, prvega odstavka 140.b člena ter petega in šestega odstavka 157. člena tega zakona, se od zapadlosti dolga naprej obračunajo obresti po obrestni meri iz prvega odstavka tega člena.«.

23. člen

V 99. členu se za četrtyim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju upravičen do vračila davka, ki je prihodek občinskega proračuna, se občini zaradi razlogov, ki niso na njeni strani, ne zaračunajo obresti za neupravičeno odmerjen in plačan, preveč odmerjen in plačan ali neupravičeno nevrnjen davek.«.

24. člen

V 103. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni organ dovoli obročno plačilo davka v največ šestih mesečnih obrokih.«.

25. člen

V 104. členu se v prvem odstavku besedilo »znaša 2 % letno« nadomesti z besedilom »je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za eno odstotno točko«.

V drugem odstavku se besedilo »znaša 2 % letno oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %«, nadomesti z besedilom »je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za eno odstotno točko oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja«.

26. člen

Za 111. členom se doda nov, 111.a člen, ki se glasi:

»111.a člen

(uporaba določb o davčni izvršbi)

Določbe tretjega dela tega zakona, ki urejajo davčno izvršbo, se smiselno uporabljajo tudi za postopek zavarovanja, če ni v tem podglavju določeno drugače.«.

27. člen

V 129. členu se v petem odstavku v prvem stavku za besedilom »v postopku nadzora po tem členu« doda besedilo »v 20 dneh od podane ustne izjave oziroma od oprave drugih pomembnejših dejanj«.

28. člen

V 130. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni nadzor posameznega področja poslovanja obsega nadzor posameznih dejanj zavezanca za davek s področja carinskih, trošarinskih, okoljskih, prometnih predpisov in predpisov skupne kmetijske politike, za izvajanje katerih je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije.«.

29. člen

V 135. členu se v tretjem odstavku za besedilom »opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora« doda besedilo »in je s tem dejanjem zavezanec za davek tudi seznanjen« in za prvim stavkom doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Šteje se, da je ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, če inšpektor na podlagi podatkov iz uradih evidenc ali drugih podatkov, ki jih pridobi o zavezancu za davek, ali glede na namen nadzora utemeljeno pričakuje, da bo pridobitev dokazov oziroma izpolnitev davčne obveznosti otežena ali onemogočena.«.

30. člen

V 139. členu se beseda »prisoten« nadomesti z besedilom »lahko vedno prisoten«.

31. člen

V 140. členu se v prvem odstavku v četrtem stavku število »20« nadomesti s številom »30«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zavezanec za davek lahko v pripombah k zapisniku iz prejšnjega odstavka predlaga nova dejstva in dokaze. Davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb, če te vplivajo na višino davčne obveznosti. Glede vročanja in vlaganja pripomb k dodatnemu zapisniku se uporablja prejšnji odstavek.«.

32. člen

V 140.a členu se v prvem odstavku v prvem stavku število »20« nadomesti s številom »30«. V drugem stavku se besedilo »znaša 5 % letno« nadomesti z besedilom »je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka, povečani za štiri odstotne točke«.

Za četrtem odstavkom se doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Predložitev davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna na podlagi ugotovitev iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu KZ-1.«.

33. člen

Za 140.a členom se doda nov 140.b člen, ki se glasi:

»140.b člen

(vložitev davčne napovedi v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni zavezanec, ki se strinja z ugotovitvami iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, lahko v 30 dneh po vročitvi zapisnika iz prvega odstavka 140. člena tega zakona vloži davčno napoved. Če je davčna napoved vložena v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora, izda davčni organ odmerno odločbo, v kateri odmeri davek, skupaj z obrestmi od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi. Obrestna mera je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za predložitev davčne napovedi, povečani za štiri odstotne točke.

(2) Davčni zavezanec mora v 30 dneh od vročitve odmerne odločbe iz prejšnjega odstavka plačati davek.

(3) Davčni zavezanec lahko davčno napoved iz prvega odstavka tega člena v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora vloži samo enkrat.

(4) Če so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena, se davčni nadzor za davčno obdobje, ki je že bilo predmet davčnega inšpekcijskega nadzora, ne more ponoviti, razen če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi lahko sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljali do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(5) Vložitev davčne napovedi na podlagi ugotovitev iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu KZ-1.«.

34. člen

V 141. členu se v drugem odstavku v napovednem stavku besedilo »šest mesecev« nadomesti z besedilom »devet mesecev«.

V 4. točki se za besedilom »davčnemu organu« doda besedilo »v določenem roku«.

Za 5. točko, na koncu katere se pika nadomesti z vejico, se doda nova, 6. točka, ki se glasi:

»6. pridobivanja podatkov na podlagi mednarodne izmenjave podatkov.«.

V tretjem odstavku se besedilo »devet mesecev« nadomesti z besedilom »dvanajst mesecev«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če davčni organ v roku iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena ne izda odločbe o odmeri po 84. členu tega zakona oziroma odločbe o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti, se postopek s sklepom ustavi. Če je izdan sklep o ustavitvi, ker davčni organ ni izdal odločbe v zakonsko določenem roku, se nadzor ne more ponoviti.«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo »iz 4. in 5. točke« nadomesti z besedilom »iz 4., 5. in 6. točke«, besedilo »iz drugega in tretjega odstavka« pa se nadomesti z besedilom »iz drugega, tretjega in četrtega odstavka«.

Za novim petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če organ prve stopnje prejme zadevo v ponovni postopek, začnejo roki iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena ponovno teči.«.

Dosedanji peti odstavek postane sedmi odstavek.

35. člen

V 148. členu se za šestim odstavkom dodata nova, sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Davčni organ mora v odločbi ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena, in odgovornost poroka za plačilo davka.

(8) Pritožba ne zadrži učinkovanja odločbe iz prejšnjega odstavka. Odločba o odgovornosti poroka za plačilo davka v povezavi z izvršilnim naslovom, ki se glasi na dolžnika, je podlaga za začetek davčne izvršbe zoper poroka.«.

36. člen

V 157. členu se četrti, peti in šesti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(4) Davčni organ do vročitve akta o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo po uradni dolžnosti, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi, lahko pa tudi na zahtevo dolžnika, če ta hkrati s pritožbo predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register. Zoper sklep, s katerim davčni organ zavrže zahtevo dolžnika, ker ni predložen ustrezen instrument zavarovanja, ni pritožbe. Postopek po tem členu vodi ali v njem odloča uradna oseba, ki ni vodila postopka ali odločala o aktu, zoper katerega je vložena pritožba.

(5) Če se pritožbi ne ugodi, se za čas, ko je dolžniku – fizični osebi odložena izvršba, zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za eno odstotno točko.

(6) Če se pritožbi ne ugodi, se za čas, ko je dolžniku, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za eno odstotno točko, oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta višja.«.

37. člen

V 159. členu se za 16. točko, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, doda nova, 17. točka, ki se glasi:

»17. denarna sredstva, prejeta iz naslova vključenosti osebe v poskusno izvajanje socialnovarstvene dejavnosti po zakonu, ki ureja socialno varstvo.«.

38. člen

V 256.b členu se drugi odstavek črta.

39. člen

V 257. členu se v drugem odstavku v drugi alineji na koncu črta beseda »ali« in za tretjo alinejo, na koncu katere se pika nadomesti z vejico, doda nova, četrta alineja, ki se glasi:

»- če je bila v upravnem sporu izdana pravnomočna sodba glede vprašanja obdavčitve.«.

40. člen

V 258.a členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(objava doseženega dogovora med pristojnimi organi)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dogovor, ki ga dosežejo pristojni organi, se javno objavi v celoti, če se pristojni organ tako dogovori s pristojnim organom druge države in se davčni zavezanec s tem strinja. V nasprotnem primeru se javno objavi samo njegov povzetek. Dogovor ali njegov povzetek objavi Evropska komisija.«.

41. člen

V 260. členu se v tretjem odstavku v prvem stavku za besedilom »Plačnik davka« doda besedilo »v elektronski obliki prek portala eDavki«.

42. člen

V 288. členu se v tretjem in četrtem odstavku besedilo »v davčnem letu« črta.

Za četrtrim odstavkom se doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Dejanski dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnine napove davčni zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine v skladu z 267. členom tega zakona.«.

43. člen

V 291. členu se v drugem in tretjem odstavku besedilo »v davčnem letu« črta.

44. člen

V 298. členu se v četrtem odstavku beseda »desetih« nadomesti z besedo »dvajsetih«.

45. člen

V 370.a členu se v petem odstavku 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. posameznega obroka ali njegovega dela ne plača v 12 mesecih od njegove zapadlosti.«.

46. člen

V 371. členu se v tretjem odstavku beseda »desetih« nadomesti z besedo »dvajsetih«.

47. člen

V 396. členu se v prvem odstavku za besedilom »63.« doda besedilo »in 140.b«.

48. člen

V 397. členu se v prvem odstavku v 14. točki beseda »transakcijske« nadomesti z besedo »plačilne«.

V 14.a točki se beseda »transakcijskega« nadomesti z besedo »plačilnega«.

49. člen

Za 399. člen se dodata nova, 399.a in 399.b člen, ki se glasita:

»399.a člen

(izjema od prekrška pri nakazovanju plačil in prejemkov na plačilni račun)

(1) Ne glede na 14. točko prvega odstavka 397. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb, če ponudnik plačilnih storitev prejemniku ne odpre plačilnega računa.

(2) Prejemnik plačil in prejemkov mora izplačevalcu plačil in prejemkov izkazati, da mu najmanj dva ponudnika plačilnih storitev na njegovo zahtevo v obdobju zadnjih dveh let nista odprla plačilnega računa. Pred nakazilom plačila prejemniku mora subjekt iz prvega odstavka 36. člena tega zakona o nameravanem nakazilu seznaniti Finančno upravo Republike Slovenije v elektronski obliki.«.

399.b člen

(izjema od prekrška v zvezi z odprtjem plačilnih računov)

»(1) Ne glede na 14.a točko prvega odstavka 397. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb, če jim ponudnik plačilnih storitev ne odpre plačilnega računa.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora Finančni upravi Republike Slovenije izkazati, da ji najmanj dva ponudnika plačilnih storitev na njeno zahtevo nista odprla plačilnega računa.«.

50. člen

402. člen se črta.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

51. člen

(začetek uporabe določbe glede razkritja podatkov za namene obračuna nadomestila)

Nov sedmi odstavek 19. člena zakona se začne uporabljati najkasneje do 1. januarja 2023.

52. člen

(uporaba določbe glede izdaje odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru)

Spremenjeni četrti odstavek 141. člena zakona se uporablja za postopke, ki so se začeli po uveljavitvi tega zakona.

53. člen

(uporaba določb, ki se nanašajo na obresti)

Spremenjeni tretji odstavek 55. člena, deveti odstavek 62. člena, drugi odstavek 63. člena, tretji in četrti odstavek 87. člena, 95. člen, 95.a člen, 99. člen, 104. člen, prvi odstavek 140.a člena, peti in šesti odstavek 157. člena zakona se v delu, ki se nanaša na obresti, uporabljajo za zadeve, glede katerih je postopek ob uveljavitvi tega zakona v teku, in za zadeve, v zvezi s katerimi je bilo uporabljeno pravno sredstvo oziroma začel upravni spor ter je bila izdana odločba odpravljena in ta zadeva vrnjena v ponovni postopek.

54. člen

(začetek uporabe določbe glede elektronskega vročanja prek portala eDavki)

(1) Spremenjeni četrti odstavek 85.a člena zakona se začne uporabljati v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do začetka uporabe spremenjenega četrtega odstavka 85.a člena zakona se uporablja četrti odstavek 85.a člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US in 203/20 – ZIUPOP DVE).

55. člen

(začetek uporabe določbe glede vrstnega reda plačila davka)

Nov peti odstavek 93. člena zakona se začne uporabljati v štirih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

56. člen

(prehodna določba glede načina in roka vložitve napovedi)

Ne glede na tretji odstavek spremenjenega 288. člena zakona davčni zavezanec v davčnem letu 2022 napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v skladu s tretjim

odstavkom 288. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US in 203/20 – ZIUPOPĐVE).

57. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Postopek izdaje zavezujoče informacije je način informiranja zavezanca za davek o davčni obravnavi nameravanih transakcij oziroma poslovnih dogodkov. Generalni finančni urad izda zavezujočo informacijo, ki ima učinke upravnega akta, saj zavezuje davčni organ pod pogojem, da temelji na točnih in popolnih podatkih, ki jih je zavezanec navedel v vlogi, in ima aktivnost zavezanca za davek v vlogi gospodarske vsebine. Davčni organ o vlogi zavezanca za davek ne odloča, temveč ga v 15 delovnih dneh od prejema popolne vloge obvesti o tem, ali bo izdal zavezujočo informacijo (tretji odstavek 14. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US in 203/20 – ZIUPOPĐVE; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2)). V ZDavP-2 so določeni razlogi, zaradi katerih davčni organ zavezujoče informacije ne izda.

S predlogom se skrajšuje rok za odločitev, v katerem mora davčni organ izdati zavezujočo informacijo, in sicer s šestih mesecev na najpoznejše tri mesece od prejema popolne vloge.

K 2. členu

Predlaga se dopolnitev ureditve, na podlagi katere sme davčni organ upravičeni osebi razkriti tudi podatke o osebni imenu ali rezidentskem statusu, ki jih upravičena oseba (npr. banka, upravni organ) potrebuje za izpolnitev obveznosti. Oseba mora izkazati upravičenost do podatkov.

Nadalje se predlaga ureditev, na podlagi katere sme davčni organ delodajalcu zaradi obračuna nadomestila plače medčasno zadržanostjo delavca od dela zaradi zdravstvenih razlogov razkriti podatke o osnovi za to nadomestilo in številu ur, na katere se ta osnova nanaša.¹ Te podatke pridobi delodajalec prek informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom (portal SPOT) na osnovi dokazila o delavčevi začasni zadržanosti od dela. Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) bo za ta namen razkritja podatkov, potrebnih za obračun nadomestila, te podatke v informacijskem sistemu zagotavljala iz obračunov davčnih odteljajev in obračunov prispevkov za socialno varnost. V predlaganem načinu bo do podatkov, določenih z zakonom, neposredno dostopala upravičena oseba, to je zakoniti zastopnik poslovnega subjekta oziroma njegov pooblaščenec. V portal se lahko vpiše z digitalnim potrdilom. Portal SPOT bo v tem primeru predstavljal tehnično rešitev za prenos/pridobitev podatkov. Upravičenost do podatkov se bo izkazovala na podlagi izdanega dokazila o zadržanosti od dela za delavca (eBOL). Uvedba nove funkcionalnosti na portalu SPOT bo delodajalcem, poslovnim subjektom, poenostavila dostop do podatkov.

K 3. členu

Veljavna ureditev z namenom opravljanja davčne izvršbe dopušča davčnemu organu razkritje podatkov o posameznem zavezancu za davek, ki so davčna tajnost. Davčni organ v postopkih davčne izvršbe razkrije podatke o posameznem zavezancu za davek izvajalcem oziroma ponudnikom plačilnih storitev (bankam, hranilnicam idr.), delodajalcem, izplačevalcem prejemkov, dolžnikovim dolžnikom, sodiščem in vsem drugim, ki izvršujejo sklep o davčni izvršbi (npr. sklep na denarna sredstva, denarne prejemke, denarne terjatve, premičnine, nepremičnine). V sklepih o davčni izvršbi so vsebovani podatki o dolžnikih, dolgovanih obveznostih, davčni številki dolžnikov, ki so fizične osebe.

S predlogom spremembe se zagotavlja pravna podlaga za razkritje podatkov, ki so davčna tajnost, tudi v postopkih zavarovanja izpolnitve in plačila davčne obveznosti, ki jih davčni organ vodi na podlagi 111. člena ZDavP-2. V teh postopkih davčni organ izdaja sklepe o prepovedi razpolaganja z določenim premoženjem (denarnimi sredstvi, denarnimi terjatvami, premičninami, nepremičninami, vrednostnimi papirji), ki se vročijo zavezancem za davek in izvršiteljem sklepa (npr. bankam, zavezančevim dolžnikom, AJPES, KDD, sodišču za vpis v zemljiško knjigo). Enako kot velja za razkritje podatkov v postopkih davčne izvršbe, velja tudi za primere vodenja postopkov zavarovanja izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti po 111. členu ZDavP-2. Sklep za zavarovanje namreč vsebuje podatke, na podlagi katerih davčni organ vzpostavi potrebno zavarovanje. V vsakem primeru je treba izkazati verjetno bodočo davčno obveznost, v primerih po prvem odstavku pa tudi utemeljeno pričakovanje onemogočenega ali oteženega plačila bodoče davčne obveznosti. Ti podatki so davčna tajnost, se pa razkrijejo v postopkih po 117.a in 119. členu ZDavP-2.

¹ Pojem zdravstveni razlogi v skladu s 167. členom Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPĐVE in 119/21 – ZČmIS-A) zajema vse vrstečasne zadržanosti od dela, to je začasno nezmožnost za delo zaradi boleznih ali poškodb, druge primere zadržanosti po predpisih o zdravstvenem zavarovanju, krvodajalstvo.

S predlogom spremembe se zato določa tudi, kateri podatki se lahko razkrijejo, in sicer so to podatki iz sklepa o izvršbi in sklepa o zavarovanju. Podatki, ki jih vsebuje posamezni sklep o davčni izvršbi, so določeni v 151. členu ZDavP-2, ki predpisuje obvezne sestavine izreka sklepa o izvršbi. Tako mora izrek sklepa o izvršbi vsebovati:

- osebno ime in naslov oz. firmo in sedež dolžnika (fizične osebe);
- davčno številko dolžnika (fizične osebe);
- izvršilni naslov z navedbo, kdaj je nastopila izvršljivost;
- znesek davka in pripadajoče obresti;
- sredstvo in predmet davčne izvršbe;
- stroške izvršbe (štejejo za davek v skladu z ZDavP-2);
- osebno ime oz. firmo in naslov oz. sedež delodajalca oz. izplačevalca dohodkov, ponudnika plačilnih storitev v primeru, da so sredstva davčne izvršbe denarna sredstva dolžnika in dolžnikovega dolžnika v primeru drugih terjatev dolžnika;
- državo rezidentstva, njegovo identifikacijsko številko ali rojstne podatke, če je dolžnik tujec.

S tem se natančno določa podatke, ki so del davčne tajnosti in bodo razkriti, saj gre za osebne podatke, ki jih je v skladu z drugim odstavkom 38. člena Ustave RS treba natančno določiti v zakonu.

Prav tako sklep za zavarovanje, ki ga davčni organ izda za zavarovanje izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v skladu s 111. členom ZDavP-2, vsebuje podatke o davčnem zavezancu, ki so davčna tajnost (osebno ime in naslov ter davčno številko zavezanca – fizične osebe), podatke o višini (pričakovane) davčne obveznosti in druge podatke o premoženjskem stanju zavezanca oziroma poslih, ki utemeljujejo oceno oz. pričakovanje davčnega organa, da bo izpolnitev ali plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo.

K 4. členu

S predlogom se usklajuje terminologija z Zakonom o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18, 9/18 – popr. in 102/20; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSSIED).

ZDavP-2 za namene davčnih postopkov v 36. členu predpisuje obveznost pravnih in drugih oseb, samostojnih podjetnikov posameznikov, posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravnih in drugih državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, da plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazujejo na njihove transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev, in sicer neodvisno od tega, ali je ta odprt pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji ali tujini.²

Plačilni račun je račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu enega ali več uporabnikov in se uporablja za izvršitev plačilnih transakcij, transakcijski račun pa je plačilni račun, ki ga lahko odpre banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega ali več uporabnikov. Plačilni račun je tudi osnovni plačilni račun, namenjen potrošnikom, ki ne morejo odpreti transakcijskega računa. Med plačilne račune se uvrščajo tudi drugi računi (na primer PayPal račun), če izpolnjujejo pogoje iz 12. člena ZPlaSSIED. Če se takšen račun lahko uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij skladno z 12. členom ZPlaSSIED, ga je treba v skladu z določili Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZFU) prijaviti FURS.³

² Obveznosti nakazovanja na transakcijske račune ne predpisuje samo ZDavP-2, ampak tudi drugi predpisi, npr. Zakon o delovnih razmerjih, ki določa obvezno nakazilo plač na transakcijske račune, Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pa določa, da se vsi prejemki iz obveznega zavarovanja izplačujejo negotovinsko na plačilne račune, odprte pri bankah.

³ Vir Banka Slovenije: Plačilni račun je račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu enega ali več uporabnikov in se uporablja za izvršitev plačilnih transakcij. Transakcijski račun pa je plačilni račun, ki ga lahko odpre le banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega ali več uporabnikov. Transakcijski račun je namenjen izvrševanju plačilnih transakcij in drugim namenom, povezanim z opravljanjem bančnih storitev. Oblika transakcijskega računa je tudi osnovni plačilni račun, ki je namenjen predvsem tistim potrošnikom, ki ne morejo odpreti transakcijskega računa bodisi zaradi (ne)rezidentstva in/ali finančnega položaja. Z namenom zagotoviti finančno vključenost tovrstnih potrošnikov so osnovni plačilni račun pod nediskriminatornimi pogoji dolžne zagotavljati vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji, ki vodijo transakcijske račune potrošnikov. Status transakcijskega računa ima tudi t. i. fiduciarni račun, ki je transakcijski račun s posebnim statusom. Značilnost fiduciarnega računa je, da ga imetnik odpre v svojem imenu in za račun tretjih oseb. <https://www.bsi.si/placila-in-infrastruktura/placilne-storitve-in-elektronski-denar/placilni-in-transakcijski-racun>

V povezavi z določbo, ki predpisuje obveznost nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune, po predlogu plačilne račune, se predlaga izjema od prekrška (novi 399.a člen).

K 5. členu

S predlogom se usklajuje terminologija z ZPlaSSIED.

37. člen ZDavP-2 v 1. točki prvega odstavka določa, da smejo ponudniki plačilnih storitev, razen v primerih, določenih z zakonom, odpirati pravnim in fizičnim osebam transakcijske račune le ob predložitvi njihove davčne številke, če so ti vpisani v davčni register. V tretjem odstavku pa določa za poslovne subjekte, navedene v 31. členu ZDavP-2, obvezno odprtje transakcijskega računa, vrste plačilnega računa. Ti subjekti morajo imeti odprt plačilni račun v Republiki Sloveniji ali v tujini. O odprtih računih morajo poslovni subjekti v skladu z ZFU seznaniti FURS. Več o plačilnih računih je navedeno v obrazložitvi k spremembi 36. člena ZDavP-2.

V povezavi z določbo, ki predpisuje obveznost nakazovanja na transakcijske račune, po predlogu na plačilne račune, se predlaga izjema od prekrška (novi 399.b člen).

K 6. členu

Prvi odstavek 39. člena ZDavP-2 določa, da morajo osebe iz 31. člena ZDavP-2 in druge osebe davčnemu organu za namene pobiranja davkov predložiti vse podatke in vso dokumentacijo. Zaradi jasnosti se določba prvega odstavka 39. člena ZDavP-2 dopolni tako, da se izrecno navede obveznost predložitve podatkov in dokumentacije tudi za namene izpolnitve obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah. Davčni organi si namreč med seboj izmenjujejo podatke in izvajajo druge oblike medsebojne upravne pomoči in upravnega sodelovanja, vendar pa se te ne nanašajo vedno na davek, ki ga pobira slovenski davčni organ. Zato se zaradi jasnosti dodaja namen pridobivanja podatkov, kadar ne gre za pobiranje (slovenskega) davka, oziroma ko ne gre za pobiranje davkov v smislu prvega odstavka 3. člena ZDavP-2.

Mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah je urejeno v četrtem delu ZDavP-2 in se nanaša na nudenje upravne pomoči in na upravno sodelovanje, ki se izvaja na različnih pravnih podlagah (različne evropske direktive in mednarodne konvencije, ki urejajo upravno sodelovanje na področju obdavčenja – med njimi zlasti Direktiva Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja, pa tudi konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčenju). Upravna pomoč je urejena v prvem poglavju četrtega dela ZDavP-2 in se nanaša na pridobivanje podatkov, zaprosilo za vročitev in izterjavo ali zavarovanje. Upravno sodelovanje pa je urejeno v drugem poglavju četrtega dela ZDavP-2 in zajema vse oblike upravnega sodelovanja, to je izmenjava podatkov, sodelovanje tujih uradnih oseb v postopku pobiranja davkov, sočasni davčni nadzor in zaprosilo za vročitev. Vključuje pa tudi morebitne prihodnje oblike upravnega sodelovanja, kot na primer skupne revizije.

Dodati sicer velja, da se določba 39. člena ZDavP-2 ne uporablja za podatke, ki so del zakonsko določenih zaupnih razmerij (odvetnik-stranka; zdravnik-pacient), saj posebno varstvo podatkov iz zaupnih razmerij in načine dostopa do njihove vsebine določajo drugi zakoni (npr. Zakon o odvetništvu v primeru odvetništva – na podlagi prvega odstavka 137. člena Ustave RS). ZDavP-2 v določbe teh drugih zakonov ne posega.

K 7. členu

Prvi odstavek 48. člena ZDavP-2 določa, da univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti. Nanj so prenesene terjatve iz naslova davkov pravnega prednika. S predlogom se izrazoslovje uskladi z dednopravnimi in obligacijskimi predpisi. Določi se, da univerzalni pravni naslednik v celoti odgovarja za zapustnikove dolgove iz naslova davkov in nanj so prenesene tudi terjatve pravnega prednika. Zaradi jasnosti se predlaga dopolnitev, da je odločba o prevzemu davčne obveznosti v povezavi z izvršilnim naslovom, ki se glasi na pravnega prednika, podlaga za začetek davčne izvršbe zoper pravnega naslednika. Glede začetka davčne izvršbe zoper dediča oziroma morebitne izdaje novih izvršilnih naslovov, ki bi se glasili na dediča, ni enotne pravne prakse.⁴

⁴ Upravno sodišče Republike Slovenije je v zadevi II U 174/2017-13 z dne 11. 9. 2019 izoblikovalo novo stališče, da je še pred začetkom davčne izvršbe zoper dediča treba izdati ugotovitveno odločbo, s katero se ugotovi, da so obveznosti zapustnika na podlagi zakonskih določb in v skladu s pravnomočnim sklepom o dedovanju prešle na dediča in da je ta dolžan poplačati zapustnikov dolg. Ugotovitvena odločba, iz katere bi bil hkrati razviden dolg, za katerega odgovarja dedič, pa bi nato v povezavi z že obstoječimi izvršilnimi naslovi, ki se glasijo na zapustnika, in pravnomočnim sklepom o dedovanju, bila podlaga za začetek davčne izvršbe zoper dediča. Hkrati je bilo zavzeto tudi stališče, da mora biti dediču v postopku izdaje ugotovitvene odločbe zagotovljena pravica do izjave in sodelovanja v postopku. Sklepi o davčni izvršbi, izdani dedičem, so bili zato, ker postopek ni bil izveden na takšen

Po ustaljeni sodni praksi lahko upnik svojo terjatev do zapustnika prijavi v zapuščinski postopek, vendar s tem ne pridobi položaja stranke v tem postopku in v njem ni aktivno legitimiran za uveljavljanje svojih terjatev. Upnik lahko prijavi svojo terjatev v zapuščinskem postopku, kakšen status pa ima takšna prijava (ali so stranke ali niso stranke zapuščinskega postopka), pa je odvisno od tega, ali zahteva ločitev zapuščine v rokih, ki jih določa Zakon o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76, 23/78, Uradni list RS, št. 13/94 – ZN, 40/94 – odl. US, 117/00 – odl. US, 67/01, 83/01 – OZ, 73/04 – ZN-C, 31/13 – odl. US in 63/16; v nadaljnjem besedilu: ZD), ali pa terjatev v zapuščinskem postopku samo prijavi. V zapuščinskem postopku sodišče ugotovi, kdo so pokojnikovi dediči, katero premoženje sestavlja njegovo zapuščino in katere pravice iz zapuščine gredo dedičem, volilnojemnikom in drugim osebam (162. člen ZD). O prijavljenih terjatvah zapustnika, tudi če so te priglašene, zapuščinsko sodišče vsebinsko ne odloča. Zapuščinskemu sodišču ni treba ugotavljati priglašeni terjatev iz naslova zapustnikovih dolgov in jih vsebinsko obravnavati, kar pomeni da to ni predmet zapuščinskega postopka in tudi ne vsebine sklepa o dedovanju (214. člen ZD). Upniki praviloma tudi niso stranke zapuščinskega postopka. Stranke so samo upniki, ki so v zapuščinskem postopku zahtevali ločitev zapuščine v skladu s 143. členom ZD. Takšen upnik ima status stranke v postopku in lahko zahteva plačilo svojih terjatev samo iz zapuščinskega premoženja.

Davčni organ lahko terjatev do zapustnika uveljavlja že v zapuščinskem postopku z institutom ločitve zapuščine. Predlog določa izrecno podlago za razkritje podatkov o stanju davčnih obveznosti zapustnika z namenom, da se lahko osebe, ki imajo položaj udeleženca v zapuščinskem postopku, kot potencialni dediči, dediščini tudi odpovejo. Davčni organ sicer terjatve prijavi v zapuščinski postopek, vendar pa se potencialni dediči na podlagi izrecne določbe drugega odstavka 48. člena ZDavP-2 lahko še pred zapuščinsko obravnavo pri davčnem organu seznanijo s podatki o zapustnikovem dolgu oziroma s podatki, ki jih določa drugi odstavek 19. člena ZDavP-2, podatki o znesku neplačanih davkov in znesku preveč plačanih davkov ter podatki o odloženem in obročnem plačilu davkov in podatki o tem, ali je zapustnik predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne. Opredeljene so osebe, ki imajo v skladu s pravnim postopkom, ki se uporablja v zapuščinskem postopku (glej 163. člen ZD), položaj udeleženca v postopku. Ne gre torej samo za osebe, ki so z vabilom vabljeni na zapuščinsko obravnavo, ampak tudi za osebe, ki se na podlagi vabila z oklicem prijavijo na sodišču kot potencialni dediči (206. člen ZD), in osebe, ki jim sodišče pošlje vabilo o podaji pisne dedne izjave v povezavi z izvedbo zapuščinskega postopka. Vse te osebe imajo pravni interes, da se seznanijo s stanjem zapustnikovih davčnih obveznosti in se na podlagi tega lahko odločijo, ali bodo podale izjavo o odpovedi dedovanju ali ne.

S tem se utrjuje pravni položaj dediča, da se že v okviru zapuščinskega postopka seznanijo z dolgovi zapustnika, to pa posledično pripomore tudi k njegovi odločitvi glede tega, ali bo dediščino sprejel ali pa se bo dedovanju odpovedal. Davčni organ mora v 60 dneh od pravnomočnega sklepa o dedovanju izdati odločbo o izpolnjevanju pogojev za prenos terjatve zapustnika na dediča. Dediču je v postopku izdaje te odločbe treba omogočiti pravico do izjave in sodelovanja v postopku. Davčni organ z odločbo odloči o obveznosti osebe, ki jo je sodišče razglasilo za dediča, za izpolnitev davčne obveznosti zapustnika. Zoper odločbo o prenosu davčne obveznosti ima dedič pravico do pritožbe, ki zadrži izvršitev odločbe. Pritožba zoper izvršilni naslov pa ni dopustna.

Predlaga se zvišanje zneska davčnega dolga, ki se ne prenaša na dediče in se odpiše. Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 110 evrov.

K 8. členu

Z namenom znižanja stroškov davčnega zavezanca in davčnega organa se določi, da če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če ne presega 20 evrov. Predlog zasleduje načelo ekonomičnosti postopka.

način, v pritožbenih postopkih odpravljeni, zadeve pa vrnjene v ponovni postopek prvostopenjskemu organu z napotilom, da izvede postopek na opisan način (najprej izda ugotovitveno odločbo o prehodu obveznosti). Po najnovejši sodbi Upravnega sodišča Republike Slovenije, izdani v zadevi izvršbe zoper dediča na podlagi 48. člena ZDavP-2, I U 1350/2019-24 z dne 16. 2. 2021, izhaja nekoliko drugačno stališče. Iz navedene sodbe je namreč sklepati, da se davčna izvršba zoper dediča sicer lahko začne (samo) na podlagi izvršilnih naslovov, ki se glasijo na zapustnika, vendar je z njihovo vsebino dediča pred začetkom izvršbe treba seznaniti. Sodišče v sodbi ne navede, da bi moral davčni organ pred izdajo sklepa o izvršbi izdati kakršenkoli akt, s katerim bi izkazal prehod obveznosti z zapustnika na dediča. Po navedeni sodbi zadošča samo seznanitev dediča z obstoječimi izvršilnimi naslovi, ki se glasijo na zapustnika, ni pa predvidena izdaja kakšnega posebnega akta o samem prehodu obveznosti. Tožnik (dedič) se je v upravnem sporu, v katerem je bila izdana predmetna sodba, med drugim skliceval tudi na predhodno omenjeno sodbo št. II U 174/2017-13, vendar se sodišče do razlogov te ni opredelilo, oziroma ni navedlo, da spreminja svoje dosedanje stališče.

K 9. členu

52. člen ZDavP-2 ureja institut predložitve davčnega obračuna po izteku predpisanega roka. Po določbi 52. člena ZDavP-2 mora davčni zavezanec, ki iz opravičljivih razlogov ne more predložiti davčnega obračuna v predpisanem roku, že v predlogu, ki ga predloži davčnemu organu, navesti opravičljive razloge. Za opravičljive razloge se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in so obenem takšni, da preprečujejo predložitev obračuna v predpisanem roku. V predlogu mora davčni zavezanec že navesti razloge in jih dokazati, oziroma če dokazov ne more ali še ne more predložiti, pojasniti.

Z namenom lažjega izpolnjevanja davčne obveznosti se predlaga podaljšanje roka, v katerem mora davčni zavezanec vložiti predlog davčnega obračuna po izteku predpisanega roka, in sicer z osmih na petnajst dni od dneva, ko je prenehal obstajati vzrok, zaradi katerega je v zamudi.

K 10. členu

V Republiki Sloveniji je institut samoprijave, s katerim se spodbuja prostovoljno plačevanje davkov, uveljavljen in pogosto uporabljen. Veljavna ureditev z njim davčnemu zavezancu ponuja dodatno možnost, da davčnemu organu sporoči nepravilnosti v davčnih obračunih, lahko pa tudi predloži davčni obračun, ki ga v zakonskem roku ni predložil. V skladu s 55. členom ZDavP-2 lahko davčni zavezanec predloži davčni obračun oziroma popravek davčnega obračuna najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka. Če so izpolnjeni pogoji, zavezanec za davek ni odgovoren za prekršek. Vložitev nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katero je predhodno zavezanec za davek že vložil samoprijavo, ni dovoljena. Predložen davčni obračun oziroma popravek davčnega obračuna učinkuje, če premalo obračunan davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu (prilogi), plača skupaj z obrestmi, ki se obračunajo od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave.

S predlogom se v prvem odstavku določi, da lahko davčni zavezanec predloži davčni obračun oziroma popravek davčnega obračuna na podlagi samoprijave najpozneje v 30 dneh od začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

S predlogom spremembe tretjega odstavka se obrestna mera, ki je določena fiksno, v višini 3 % letno zaradi spremenjenih okoliščin na denarnem trgu, ko je medbančna referenčna obrestna mera (EURIBOR) izredno nizka, oziroma v zadnjem obdobju celo negativna, ureja drugače. Fiksna obrestna mera se po predlogu veže na EURIBOR za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka roka plačila, povečani za pribitek v višini treh odstotnih točk. Če je obrestna mera negativna, se prišteva pribitku in tako znižuje skupno obrestno mero.

Ureditev samoprijave je primerljiva z avstrijskim institutom samoprijave, pri čemer se (kazenski) pribitki v Avstriji zaračunajo od višjih zneskov, so pa ti pribitki bistveno višji kot veljajo v Republiki Sloveniji, poleg tega je treba izpostaviti še dodatno prednost, ki jo ima v Republiki Sloveniji davčni zavezanec v skladu s 140.a členom ZDavP-2.

Avstrijski institut samoprijave je predpisan v Finančno kazenskem zakoniku – Finanzstrafgesetz (FinStrG), predpisani pogoji za njegovo uporabo so predložitev natančnih podatkov in dokumentov o storjenem kaznivem ravnanju, takojšnja poravnava škode oziroma plačilo prikritega davka, predložitev podatkov o storilcu kaznivega ravnanja in pravočasna vložitev samoprijave pri pristojnem finančnem organu. Neplačan davčni dolg je treba plačati v enem mesecu, mesečno obdobje pa se lahko podaljša do največ dveh let, če za to obstajajo utemeljeni razlogi. V zvezi s samoprijavo je določeno kazensko doplačilo, stopnja doplačila je odvisna od dodatnega zneska in se izračuna (do 33.000 evrov 5 %, nad 33.000 do 100.000 evrov 15 %, nad 100.000 do 250.000 evrov 20 %, nad 250.000 evrov 30 %). Samoprijava se lahko predloži pred dejanjem pregona (finančnega sodišča, rednega sodišča, davčnega organa), notranja preiskava še ni ovira za samoprijavo. Če je podana samoprijava potem, ko je organ sprožil dejanja pregona, je prepozna in oprostitev kazni posledično izključena. Pri tem ni nujno, da samoprijavitelj ve, da so se ta dejanja že začela, kar je značilno predvsem za postopke, ki potekajo v okviru finančnih preiskav. Uvedba ponavljajočih se samoprijav od 1. 10. 2014 ni več mogoča. Samoprijava, ki ne izpolnjuje pogojev, je v nadaljnjem postopku glede na težo krivde različno obravnavana, samoprijavitelj je lahko obsojen za davčno utajo ali odgovarja za hujši davčni prekršek.⁵

Davčni zavezanec ima v skladu s 140.a členom ZDavP-2 tudi možnost predložiti davčni obračun v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora. Gre za institut, ki ima elemente instituta samoprijave, kot je urejen v 55.

⁵ Vir: Avstrijska gospodarska zbornica.

členu ZDavP-2, razlikuje se samo v višini obresti. Tudi pri tem institutu, ki ni samoprijava, velja izjema od prekrška.

Z novelo ZDavP-2J (Uradni list RS, št. 63/16) so bile prenovljene obresti. Pri določitvi višine obresti se je upoštevala teža nespoštovanja predpisov oziroma neizpolnjevanja davčnih obveznosti, zato so bile obresti za predložitev obračuna znotraj davčnega inšpekcijskega nadzora za 2 - odstotni točki višje kot za predložitev obračuna na podlagi samoprijave v skladu s 55. členom ZDavP-2. Zavezanec za davek ima možnost nakadne predložitve davčnega obračuna znotraj davčnega inšpekcijskega nadzora po 140.a členu ZDavP-2, tako da predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun, ki je skladen z ugotovitvami iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, in hkrati plača davek. V tem primeru ni odgovoren za prekršek.

S predlogom dopolnitve tretjega odstavka, ki določa pogoje za predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave, to je, da davčni zavezanec v posebni prilogi, ki je sestavni del predloženega davčnega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz tretjega odstavka tega člena, in hkrati plača tako izkazan davek, se namesto plačila doda še možnost, da lahko davčni zavezanec predloži instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona, ki zagotavlja izpolnitev davčne obveznosti, na podlagi katerega mu davčni organ v skladu s 103. členom ZDavP-2 dovoli odlog plačila za čas do enega leta oziroma dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih. S tem se učinek predložitve ustreznega instrumenta zavarovanja ob predložitvi davčnega obračuna izenači s plačilom. Če davčni zavezanec zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki, o posledicah zamude davčni organ opozori davčnega zavezanca v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka (pojasnilna določba). Za čas obročnega plačila in odloga plačila se zaračunajo obresti po 104. členu ZDavP-2. Davčni organ pa ne more odobriti fizični osebi obročno plačilo ali odlog davka za akontacije davka in davčni odtegljaj (te omejitve so določene v 103. členu ZDavP-2) ter prispevke za zdravstveno zavarovanje, prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (omejitve uporabe določb so določene v 110. členu ZDavP-2). Kar pomeni, da bo moral hkrati s predložitvijo obračuna te obveznosti plačati, da bodo izpolnjeni pogoji za samoprijava, brez grožnje, da bo prekrškovno oziroma kazensko preganjan.

S predlaganim podaljšanjem roka za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka v skladu z 52. členom ZDavP-2 in možnostjo odloga ali obročnega plačila ob predložitvi instrumenta zavarovanja iz 117. člena ZDavP-2 se dajejo davčnim zavezancem dodatne možnosti za prostovoljno nakadno izpolnitev oziroma pravilno izpolnitev obveznosti brez kaznovanja za prekršek oziroma kaznivo dejanje.

Če po predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji po tem členu niso izpolnjeni, davčnemu organu ni treba izdati sklepa o zavrnitvi posebne priloge iz drugega odstavka, ki je sestavni del predloženega davčnega obračuna, predloženi davčni obračun pa obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka. To je primerljivo z ureditvijo samoprijave v 63. členu ZDavP-2.

Z novim šestim odstavkom je predlagano, da predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave, ki izpolnjuje pogoje za samoprijava iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20 in 91/20; v nadaljnjem besedilu: KZ-1).⁶

⁶ 249. člen KZ-1 določa:

(1) Kdor z enim ali več ravnanji, zato da bi se sam ali kdo drug popolnoma ali deloma izognil plačilu davkov, prispevkov ali drugih predpisanih obveznosti fizičnih ali pravnih oseb, ali neupravičeno dobil v celoti ali deloma vrnjen davek v Republiki Sloveniji ali drugih državah članicah Evropske unije, da lažne podatke o pridobljenih dohodkih, stroških, predmetih, blagu ali drugih okoliščinah, ki vplivajo na ugotovitev davkov in drugih predpisanih obveznosti, ali kako drugače preslepi organ, pristojen za odmero ali nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem teh obveznosti, pa skupna višina neporavnanih obveznosti ali obveznosti, ki se jim je izogibal, ali davka, ki mu je bil neupravičeno vrnjen, ne glede na vrsto obveznosti ali davka v obdobju največ dvanajstih zaporednih mesecev, doseže veliko premoženjsko vrednost, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom iz prejšnjega odstavka enkrat ali večkrat ne prijavi pridobljenega dohodka ali drugih okoliščin, ki vplivajo na ugotovitev davkov, prispevkov ali drugih predpisanih obveznosti fizičnih ali pravnih oseb, kadar je prijava obvezna, pa skupna višina neporavnanih obveznosti ali obveznosti, ki se jim je izogibal, ne glede na vrsto obveznosti v obdobju največ dvanajstih zaporednih mesecev, doseže veliko premoženjsko vrednost.

(3) Kdor z namenom, da bi preprečil ugotovitev dejanske davčne obveznosti, na zahtevo pristojnega davčnega organa ne da podatkov, ne vodi ali ne predloži poslovnih knjig in evidenc, ki jih je dolžan voditi, ali so knjige in evidence vsebinsko napačne, ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Če je bilo dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zaporom od treh do dvanajstih let.

K 11. členu

Z namenom lažjega izpolnjevanja davčne obveznosti se podobno kot v predlogu spremembe petega odstavka 52. člena ZDavP-2 (predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka) s predlogom spremembe tretjega odstavka 62. člena ZDavP-2 predlaga podaljšanje roka, v katerem mora davčni zavezanec vložiti predlog davčne napovedi po izteku predpisanega roka, in sicer z osmih na petnajst dni od dneva, ko je prenehal obstajati vzrok, zaradi katerega zamuja.

Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka ali če davčni zavezanec hkrati s prepozno vloženo davčno napovedjo ne vloži predloga iz prvega odstavka 62. člena ZDavP-2, se za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno (in je enaka obrestni meri za predložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave).

S predlogom spremembe se obrestna mera, ki je določena fiksno, v višini 3 % letno, zaradi spremenjenih okoliščin na denarnem trgu, ko je medbančna referenčna obrestna mera (EURIBOR) izredno nizka, oziroma v zadnjem obdobju celo negativna, ureja drugače. Fiksna obrestna mera se po predlogu veže na EURIBOR za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev napovedi, povečani za pribitek v višini treh odstotnih točk.

K 12. členu

63. člen ZDavP-2 določa posledice vložene davčne napovedi, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za samoprijavo. Če davčni zavezanec ne plača davka v roku za plačilo davka, se davčna napoved obravnava kot prepozna oziroma kot napoved, predložena po izteku predpisanega roka.

S predlogom dopolnitve tretjega odstavka lahko davčni organ davčnemu zavezancu v skladu s 103. členom ZDavP-2 dovoli največ enoletni odlog plačila ali dovoli plačevanje v največ dvanajst mesečnih obrokih, če od vročitve odločbe v roku za plačilo davka, praviloma v 30 dneh od vročitve odločbe oziroma v roku, ki je predpisan za posamezno vrsto davka, predloži ustrezen instrument zavarovanja (predpisan v 117. členu ZDavP-2), ki zagotavlja izpolnitev davčne obveznosti. S tem se učinek predložitve ustreznega instrumenta zavarovanja ali dovolitev vknjižbe zastavne pravice v ustrezen register izenači s plačilom. Če davčni zavezanec zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. O posledicah zamude davčni organ opozori davčnega zavezanca v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka (pojasnilna določba). Za čas obročnega plačila in odloga plačila se zaračunajo obresti po 104. členu ZDavP-2. Davčni organ pa ne more odobriti fizični osebi obročno plačilo ali odlog davka za akontacije davka in davčni odtegljaj (omejitve določene v 103. členu ZDavP-2) ter prispevke za zdravstveno zavarovanje, prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (omejitve določene v 110. členu ZDavP-2). Kar pomeni, da bo moral hkrati s predložitvijo obračuna te obveznosti plačati.

Če davčni zavezanec zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki, o posledicah zamude davčni organ opozori davčnega zavezanca v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka.

Z novim petim odstavkom je predlagano, da predložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave, ki izpolnjuje pogoje za samoprijavo iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu KZ-1.

K 13. členu

Vložitev davčne napovedi je dolžnost davčnega zavezanca, njegova dolžnost pa je tudi, da davčnemu organu da resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za odmero davka. Davčna zakonodaja daje davčnemu zavezancu z vložitvijo popravka davčne napovedi dodatno možnost za popravilo napak vložene davčne napovedi. S spremembo 64. člena ZDavP-2, ki je bila sprejeta z novelo ZDavP-2L (Uradni list RS, št. 36/19), se je s tem, ko se je določilo, da lahko davčni zavezanec popravi davčno napoved do vročitve odmerne odločbe in ne do izdaje odmerne odločbe, jasneje določil oziroma opredelil rok, v katerem lahko davčni zavezanec popravlja davčno napoved (vloži popravek davčne napovedi). S to spremembo se zasleduje večja pravna varnost davčnega zavezanca.

Taka jasnejša opredelitev tako naj ne bi spreminjala prej veljavne ureditve oziroma postopanja davčnega organa (izhajajoč iz tega, da pravne posledice odločbe lahko nastopijo šele z njeno vročitvijo). V sodni praksi glede razlage pojma »do izdaje odločbe« prevladujejo stališča, ki se pri ugotavljanju dejstva, kdaj je odločba

izdana, vežejo na okoliščino, da je bila odločba že vročena, ker šele z vročitvijo nastanejo pravne in dejanske posledice. Vrhovno sodišče Republike Slovenije je s tem, ko je zavzelo stališče, da se odločba šteje za izdana z dnem vročitve stranki, opredelilo časovni trenutek, ko je odločba izdana.

Glede vprašanja izdaje odločbe v pravni teoriji zasledimo stališče, da »... izdaja odločbe pomeni, da upravni organ izrazi svojo voljo o priznanju določene pravice ali pravne koristi oziroma naložitvi določene obveznosti in da je ta volja izražena v ustrezni obliki, kar praviloma pomeni, da je potrjena s podpisom«. »Izdati odločbo pomeni določiti njeno vsebino, vendar s samo določitvijo vsebine odločba pravno še ne učinkuje, ker je treba njeno vsebino, ki se kaže v dispozitivu odločbe, poslati stranki. To se praviloma opravi z vročitvijo odločbe v izvorniku.« V zvezi s tem je treba izpostaviti še stališče, zavzeto v pravni teoriji, da »dokler odločba stranki ni vročena, lahko organ vsebino odločbe še vedno spremeni, ker odločba pravno še ne obstaja in zato ne veže nikogar. Po vročitvi odločbe stranki lahko to organ stori samo v primerih in na način, kakor je določen v ZUP.«

Da bi se odpravili dvomi, kako naj ravna davčni organ, oziroma s katerimi pravnimi sredstvi lahko davčni organ poseže v odločbo o odmeri, ko je bila ta že odpremljena, davčni zavezanec pa je pred njeno vročitvijo vložil popravek davčne napovedi, se predlaga, da davčni organ z novo odločbo nadomesti prvotno odločbo o odmeri davka, v kateri je davčni organ upošteval davčno napoved, zoper katero je davčni zavezanec vložil popravek. Zato ima davčni zavezanec samo zoper novo odločbo, s katero je prvotna odločba o odmeri davka nadomeščena oziroma odpravljena, pravico do pritožbe. Šele v novi odločbi bo tako v celoti upoštevana davčna napoved davčnega zavezanca, ki jo je do vročitve odmerne odločbe popravil.

Popravka napovedi, vloženega pred vročitvijo odločbe, ni mogoče šteti za pritožbo, ker se v skladu z 235. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE; v nadaljnjem besedilu: ZUP) vložijo pritožbo v roku, ki teče od dneva vročitve odločbe. Ker odločba učinkuje z vročitvijo, tudi izpodbijanje odločbe s pritožbo pred njeno vročitvijo ni mogoče. Pravne podlage pa tudi ni glede uporabe izrednega pravnega sredstva obnove postopka. Davčni zavezanec lahko vložijo popravek napovedi do vročitve odločbe. Tudi ob predpostavki, da davčni organ popravek, ki je bil pravočasno oddan, prejme po vročitvi odločbe, odločba še ni postala dokončna, zato uporaba izrednega pravnega sredstva obnove postopka ni mogoča.

Davčni organ s sklepom zavrže pritožbo zoper prvotno odločbo o odmeri davka, če je davčni zavezanec pred vročitvijo te odločbe že vložil popravek davčne napovedi.

K 14. členu

77. člen ZDavP-2 določa, da lahko zavezanec za davek svoje trditve v davčnem postopku dokazuje praviloma s pisno dokumentacijo ter poslovnimi knjigami in evidencami, ki jih vodi v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, lahko pa predlaga tudi izvedbo dokazov z drugimi dokaznimi sredstvi.

Ne glede na to, da ZDavP-2 daje listinski dokumentaciji prednost, pa lahko davčni organ odredi izvedbo drugih dokazov, kot so na primer priče, izvedenci, ogled, če je to potrebno za ugotovitev dejanskega stanja oziroma razjasnitev stvari, po drugi strani pa ima tudi zavezanec za davek dolžnost, da za svoja zatrjevana dejstva predloži dokaze. V ZUP, ki se v davčnem postopku uporablja subsidiarno, so dokazila naštetá po primerih (listine, priče, izjave strank, izvedenci, ogled). Pri izbiri dokazov je davčni organ vezan na ZUP, s tem, da kot dokaz uporabi vse, kar je primerno za ugotavljanje stanja zadeve in kar ustreza posameznemu primeru. S predlogom se zaradi jasnosti tudi v ZDavP-2 primeroma navede dokazna sredstva, ki se poleg listinske dokumentacije uporabljajo v davčnem postopku, kot na primer priče, izvedenci, ogled.

K 15. členu

75. člen ZDavP-2 določa, da mora zavezanec za davek dokaze predložiti v roku, ki ga določi davčni organ, s pisnim pozivom, s sklepom o začetku davčnega nadzora, oziroma s sklepom, ki ga izda v postopku davčnega nadzora. S predlagano dopolnitvijo tega člena se določi, da ta rok ne sme biti krajši od 15 dni. Uradna oseba lahko na podlagi določil ZUP podaljša ta rok. ZUP v 99. členu določa, da se rok, ki ga je določila uradna oseba, ki vodi postopek, in s predpisi določen rok, ki ga je mogoče podaljšati, lahko podaljšata na prošnjo, ki jo vložijo prizadeta oseba pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje.

K 16. členu

V preteklosti se je ob vstopu v portal eDavki za identifikacijo uporabnika uporabljalo le kvalificirano digitalno potrdilo (v nadaljnjem besedilu: KDP). Danes je mogoče vstopiti v portal eDavki tudi z uporabo drugih sredstev

elektronske identifikacije. Kot sredstvo elektronske identifikacije poleg KDP FURS za vstop v portal eDavki dopušča uporabo uporabniškega računa in uporabo storitev SI-PASS. Uporabniški račun je sestavljen iz uporabniškega imena, ki je davčna številka, in gesla. Zavezanec ga ustvari sam na podlagi osebnih podatkov (davčne številke, imena, priimka, elektronskega naslova) in podatkov, ki imajo naravo davčne tajnosti (številka informativnega izračuna dohodnine – IID). Če pa zavezanec številke IID nima, se mu na njegovo zahtevo po pošti na domači naslov pošlje koda, s katero si prav tako lahko ustvari uporabniški račun. Pri uporabi storitve SI-PASS se uporabnik identificira ali s KDP, izdanim v Sloveniji, ali s KDP, izdanim v EU, tega izda eden izmed izdajateljev iz Evropske unije, ki so navedeni na t. i. zanesljivem seznamu ponudnikov kvalificiranih storitev zaupanja, ali z uporabo enkratnega gesla smsPASS.

Z uvedbo možnosti uporabe novih sredstev elektronske identifikacije je FURS naletel na omejitve, ker določba tega člena predpisuje uporabo KDP pri prevzemanju dokumentov prek portala eDavki. Navedeno pomeni, da je zavezancem po eni strani omogočen vstop v zaprti del portala npr. z uporabo uporabniškega računa, hkrati pa jim ni omogočen podpis eVročilnice. Ker je tako stanje za uporabnike portala neprijazno, se predlaga črtanje pogoja uporabe KDP pri podpisu eVročilnice. Storitve prevzema dokumenta s podpisom eVročilnice zdaj deluje tako, da se zavezanca identificira ob vstopu v zaprti portal eDavki, kar pomeni da vsa nadaljnja dejanja lahko opravlja le sam (sistem eDavki vodi tudi revizijsko sled njegovih klikov znotraj portala). Pri izbiri gumba »Podpiši« pa se dokument strežniško podpiše z digitalnim potrdilom FURS, s čemer se zagotovi nespremenljivost in avtentičnost dokumenta (eVročilnice).

Ker je v četrtem odstavku 85.a člena ZDavP-2 določba, ki določa, da pri elektronskem vročanju (ena od mnogih storitev, ki jih ponuja portal eDavki) zavezanec dokaže svojo elektronsko identiteto z uporabo KDP, se predlaga črtanje besedne zveze »z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila«. Tako bo lahko zavezanec prevzel dokument tudi z uporabo drugih sredstev varne elektronske identifikacije.

K 17. členu

Predlaga se dopolnitev drugega odstavka, na podlagi katerega davčni organ odloži davčno izvršbo do vročitve upravnega akta o pritožbi tudi na zahtevo davčnega zavezanca pod pogojem, če ta hkrati s pritožbo predloži ustrezen instrument zavarovanja iz 117. člena ZDavP-2 ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register. V tem primeru davčni organ ne ugotavlja, ali bi bilo mogoče pritožbi ugoditi. Zoper sklep, s katerim davčni organ s sklepom zavrne zahtevo za odlog izvršbe do vročitve akta o pritožbi, ker davčni zavezanec ni predložil ustreznega zavarovanja, ni pritožbe. Postopek po tem členu vodi ali v njem odloča uradna oseba, ki ni vodila postopka ali odločala o aktu, zoper katerega je vložena pritožba.

S predlogom spremembe tretjega odstavka se obrestna mera, ki je določena fiksno, v višini 2 % letno, zaradi spremenjenih okoliščin na denarnem trgu, ko je medbančna referenčna obrestna mera (EURIBOR) izredno nizka, oziroma v zadnjem obdobju celo negativna, ureja drugače. Fiksna obrestna mera se po predlogu veže na EURIBOR, za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčnega obračuna, povečani za pribitek v višini ene odstotne točke.

Davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, pa se v tem primeru zaračunajo obresti v višini EURIBOR oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta višja.

K 18. členu

Pristojnost za odločanje v upravni zadevi oziroma v upravnem postopku v individualno (monokratično) vodenih organih ima po ZUP organ, naloge v organu pa opravljajo fizične osebe (uradne osebe), ki so pooblaščenice za vodenje postopka in za odločanje o upravni zadevi. Individualno (monokratično) vodeni organi, med katere sodijo tudi ministrstva in organi v njihovi sestavi (FURS), v javni upravi prevladujejo. V individualno vodenem organu je za izdajanje odločb v upravnem postopku po samem zakonu pooblaščen predstojnik (v organu v sestavi je to direktor), ta pa lahko za odločanje pooblasti drugo osebo, zaposleno pri istem organu. Inšpektor pa ima poleg predstojnika pooblastilo za odločanje v upravnem postopku že po samem zakonu (18. člen Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14; v nadaljnjem besedilu: ZIN)).

Postopanje in odločanje kolegijskega organa ureja ZUP v več pravnih normah. Kolegijski (veččlanski organi so vlada, občinski svet, komisije – npr. Komisija za preprečevanje korupcije). V primeru pristojnosti kolegijskega organa odločbe izdaja kolegijski organ, če s predpisi ni določeno, da jih izdaja predsednik kolegijskega organa; postopek vodi, pripravi poročilo in izdela osnutek odločbe član kolegija, ki izpolnjuje predpisane pogoje, izjemoma druga oseba, ki jo pooblasti kolegijski organ, o odločanju se sestavi zapisnik o posvetovanju in glasovanju, v katerega se vpiše upravna zadeva, vrsta odločitve in morebitna posebna mnenja (81. člen ZUP), določen je kvorum in pravilo, kdaj je odločitev (odločba) sprejeta (207. člen ZUP). Drugih pravil, ki bi podrobno urejala postopanje organa v času med glasovanjem in izdajo oziroma vročitvijo odločbe, zakon ne določa.

Kadar odloča kolegijski organ, ki ga sestavlja več članov, je nujen pogoj za sklepčnost vsaj polovica vseh članov, oziroma v primeru parnega števila članov eden več kot polovica, razen če poseben predpis ali splošni akt določa drugače. Odloča se z relativno navadno večino. Kvorum in večino lahko drugače kot ZUP določi zakon, podzakonski predpis.

ZUP kolegijskega odločanja v individualno (monokratično) vodenem organu ne ureja. Takšno odločanje je dopuščeno kolegijskemu organu.

Zaradi kompleksnosti, zahtevnosti ali posledic odločitve se v določenih primerih predlaga ureditev, na podlagi katere bo organ druge stopnje Ministrstva za finance lahko odločal v kolegiju treh uradnih oseb (v nadaljnjem besedilu: kolegij). S predlogom se določijo primeri, v katerih kolegijsko (zborno) odloča organ druge stopnje, in sicer v primeru: če davčna obveznost presega 500.000 evrov, inšpiciranja povezanih oseb in ugotavljanja davčne osnove z oceno, če pričakovana davčna obveznost presega 100.000 evrov.

S predlogom se določi tudi, da kolegij (tri uradne osebe) do izdaje odločbe v zadevah iz prvega odstavka tega člena sodeluje pri ustni obravnavi in pripravi osnutek odločbe. Postopek do izdaje odločbe vodi predsednik kolegija. Uradne osebe, člani kolegija, morajo izpolnjevati pogoje iz 31. člena ZUP, ki določa pogoje za vodenje in odločanje v upravnem postopku. O vseh drugih vprašanih kolegija se smiselno uporabljajo določbe ZUP, ki urejajo postopanje in odločanje kolegijskega organa.

Določbe o kolegijskem odločanju veljajo le za davčni postopek, upravni del izvajanja nadzornih nalog, ne veljajo pa za prekrškovni postopek.

K 19. členu

93. člen ZDavP-2 določa vrstni red vračunavanja plačil davka in pripadajočih dajatev oziroma pokrivanja davčnih obveznosti.

V skladu s pravili, določenimi v tem členu, se iste vrste davkov plačujejo po vrstnem redu prej dospele obveznosti (prvi odstavek), če pa davki dospejo v plačilo istočasno in zavezanec za davek ne določi vrstnega reda, se najprej poravnajo obveznosti, katerih izpolnitev je manj zavarovana (drugi odstavek).

Prvi odstavek 93. člena ZDavP-2 določa, da če zavezanec za davek plačuje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh davkov in njim pripadajočim dajatev, se s plačilom poravnava davek, ki ga zavezanec za davek navede na plačilnem instrumentu, in sicer po vrstnem redu prej dospele obveznosti te vrste davka, nato pa drugi davki po vrstnem redu dospelosti posamezne vrste davka. Skladno s to določbo lahko zavezanec za davek na plačilnem instrumentu navede vrsto davka, ki ga poravnava, vendar pri tem ne more določiti vrstnega reda plačil te izbrane vrste davka. V tem primeru se s plačilom poravnava izbrana vrsta davka po vrstnem redu prej dospele obveznosti te vrste davka. Upoštevajoč veljavni prvi odstavek 93. člena ZDavP-2 se izbira nanaša le na vrsto davka, ne pa na vrstni red plačil izbrane vrste davka, saj se vedno poravnajo starejše, prej dospele obveznosti.⁷

⁷ Glej sodbo in sklep Upravnega sodišča, II U 300/2013.

Z novim petim odstavkom se predlaga novo pravilo glede upoštevanja plačil za davek na promet nepremičnin, davek na dediščine in darila ter davek na motorna vozila tako, da se za te vrste davka določi izjema od prvega in drugega odstavka tega člena, če se poravna davek, ki je bil odmerjen z odločbo. Navedeno pravilo velja pod pogojem, če je plačilo izvršeno na način, kot ga določi davčni organ v odločbi (na račun in z referenco).

S predlagano dopolnitvijo se bodo skrajšali nadaljnji postopki, ki so vezani na plačilo davka (npr. s plačilom davka na promet nepremičnin oziroma davka na dediščine in darila je pogojena overitev podpisa na pogodbi o prenosu lastninske pravice, s plačilom davka na motorna vozila pa je pogojena registracija motornega vozila).

K 20. členu

95. člen določa obrestno mero za obračunavanje obresti, kadar davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, in sicer se od poteka roka za plačilo davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi, oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, do izdaje odločbe obračunajo obresti v višini 7 % letno. S predlogom se te določijo v višini EURIBOR, povišani za šest odstotnih točk.

K 21. členu

95.a člen ZDavP-2 ureja obrestovanje pri predlaganju obračunov davka in popravkov obračunov davka po izteku zakonskega roka. Po veljavni ureditvi se za čas od poteka roka za plačilo davka do plačila davka obračunajo obresti po 96. členu ZDavP-2. S predlogom se te obresti znižujejo in bodo v višini, kot se predlagajo za obračunavanje obresti, kadar davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost.

K 22. členu

96. člen ZDavP-2 v prvem odstavku določa dnevno obrestno mero zamudnih obresti, ki na letni ravni znaša 9 %. S predlogom spremembe se ta znižuje za eno odstotno točko na letni ravni, na 8 %, kot znaša tudi obrestna mera v skladu z Zakonom o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo).

Veljavni četrti odstavek 96. člena ZDavP-2 se nanaša na obresti iz 95., 104., 87. in 157. člena ZDavP-2. Z novelo ZDavP-2J (Uradni list 63/16) je bil:

- dodan nov deveti odstavek 62. člena ZDavP-2, s katerim se je določila stopnja obresti za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi, če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka,
- spremenjen 87. člen ZDavP-2 tako, da je stopnja obresti v primerih, če pritožbi ni ugodeno, določena v tretjem in četrtem odstavku 87. člena,
- spremenjen 157. člen ZDavP-2 tako, da je stopnja obresti v primerih, če pritožbi ni ugodeno, določena v petem in šestem odstavku 157. člena.

Z novelo ZDavP-2L (Uradni list RS, št. 36/19) pa je bil spremenjen tudi 63. člen ZDavP-2 tako da se v primeru, če davčni zavezanec davka, izračunanega v odmerni odločbi, ne plača v roku za plačilo davka, predložena davčna napoved obravnava kot davčna napoved, predložena po izteku predpisanega roka.

Glede na navedene spremembe ZDavP-2 se s predlogom ustrezno dopolni oziroma spremeni tudi četrti odstavek 96. člena ZDavP-2.

K 23. členu

Predlaga se, da se občini, ki ni stranka v davčnem postopku, v primeru vračila davka, ki je prihodek občinskega proračuna, zaradi razlogov, ki niso na njeni strani, ne zaračunajo obresti v zvezi z vračilom neupravičeno odmerjenega in plačanega, preveč odmerjenega in plačanega ali neupravičeno nevrnjenega davka. Sredstva za vračilo obresti, ki pripadajo zavezancu za davek po 99. členu ZDavP-2, zagotovi FURS, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe. Takšna ureditev pa ne velja, če gre za razloge, ki so na njeni strani (na primer, če je občina poslala nepravilne podatke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča).

K 24. členu

V skladu z drugim odstavkom 103. člena ZDavP-2 lahko davčni organ fizični osebi dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti. Predlaga se povečanje števila mesečnih obrokov, ki jih davčni organ lahko odobri fizični osebi po postopku, za katerega se ne zahteva pogojev, in sicer se poveča s treh na šest mesečnih obrokov. Takšna možnost šestmesečnega obročnega plačila brez pogojev pa se predlaga tudi za poslovne subjekte. Kar pomeni, da takšna možnost ne bo več dana samo fizičnim osebam. Predlagana sprememba bo prispevala k lažjemu izpolnjevanju davčnih obveznosti. Sprememba ne predstavlja tveganja zmanjšanja pobranih davčnih obveznosti, saj v primeru zamude s plačilom posameznega obroka z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Postopek odločanja po tej določbi je poenostavljen tudi za davčni organ.

K 25. členu

S predlogom spremembe se obrestna mera, ki je določena fiksno, v višini 2 % letno, zaradi spremenjenih okoliščin na denarnem trgu, ko je medbančna referenčna obrestna mera (EURIBOR) izredno nizka, oziroma v zadnjem obdobju celo negativna, ureja drugače. Fiksna obrestna mera se po predlogu veže na EURIBOR za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za pribitek v višini ene odstotne točke. Za davčne zavezance, ki niso fizična oseba, pa se po predlogu zaračuna ista obrestna mera oziroma referenčna obrestna mera za izračun državnih pomoči, če je ta višja.

K 26. členu

S predlogom novega 111.a člena se določa smiselna uporaba določb o davčni izvršbi, zlasti 158. člena ZDavP-2, ki ureja ugovor tretjega zoper sklep o izvršbi, in 182. člena ZDavP-2, ki ureja ugovor dolžnika, da so zarubljene premičnine last tretje osebe. Tako se za primere izdaje začasnega sklepa za zavarovanje premičnin ureja ugovor dolžnika in ugovor tretjega. Z izdajo začasnega sklepa za zavarovanje pri premičninah se namreč na enak način omejuje razpolaganje lastnika s stvarjo kot v primeru izvršbe, zato se s predlogom spremembe omogoča ugovor lastnika oziroma zavezanca za davek, pri katerem je stvar, tudi za primere izdaje sklepa za zavarovanje.

V praksi pa se namreč dogaja, da na predmetu zavarovanja obstajajo pravice, ki izključujejo tako izvršbo kot tudi vodenje postopka zavarovanja. Največkrat gre za stvarnopravne pravice (npr. lastninska pravica tretjega na stvari, ki jo je imel dolžnik le v najemu ali zakupu, skupno premoženje zakoncev (pogosti ugovori pri nepremičninah), zastavna pravica banke z boljšim vrstnim redom, neredko pa tudi za (absolutne) obligacijske pravice (npr. prodajalčev pridržek lastninske pravice do poravnave celotne kupnine). Veljavne določbe ZDavP-2 pa (tem) tretjim osebam, ki so imetniki stvarnopravnih in (absolutnih) obligacijskih pravic, ne urejajo pravnega varstva pred tovrstnimi posegi davčnega organa v njihove pravice.

S predlogom se tako določa smiselna uporaba določb o davčni izvršbi tudi v postopkih zavarovanja. S tem bo tudi v postopkih zavarovanja zagotovljena ustrezna pravna varnost tretjih oseb, saj bo možen ugovor tretjih oseb zoper sklep o zavarovanju, o njem pa bo davčni organ odločal na podlagi smiselne uporabe določb o davčni izvršbi.

Vzpostavitev zakonske podlage o smiselni uporabi pravil o davčni izvršbi v postopku zavarovanja omogoča tudi ureditev situacij, ko zavarovanje ni več potrebno (npr. prostovoljno plačilo davčne obveznosti), ali pa iz drugih razlogov to ni več dovoljeno (155. člen ZDavP-2).

K 27. členu

Če davčni organ pri nadzoru nad izpolnjevanjem obveznosti predlaganja obračunov davka in nadzoru predloženih obračunov davka ugotovi, da obračun davka ni bil predložen ali da iz predloženega obračuna davka izhajajo možne nepravilnosti, povabi zavezanca, da v osmih dneh od seznanitve z nepravilnostmi predloži obračun davka, popravljen obračun davka oziroma predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo.

Določi se rok, v katerem mora davčni organ sestaviti zapisnik o ustni izjavi oziroma o tem, da je opravil druga pomembnejša dejanja v postopku davčnega nadzora davčnih obračunov. Davčni organ mora v postopku

nadzora po tem členu izdati zapisnik v 20 dneh, ko zavezanec da ustno izjavo oziroma od oprave drugih pomembnejših dejanj.

K 28. členu

Davčni nadzor po 130. členu ZDavP-2 je namenjen nadzoru posameznega področja poslovanja, torej nadzoru trošarin in okoljskih dajatev, carinskih predpisov in drugih davčnih predpisov. Gre za hitrejši postopek, kot je davčni inšpekcijski nadzor, čemur so prilagojene tudi postopkovne določbe.

Uvedba sklepa o začetku nadzora na enak način kot v davčnem inšpekcijskem nadzoru (z enakim rokom) uvaja strožje formalnosti, predlog pa izjeme od izdaje sklepa o začetku nadzora ne predvideva. Ker gre za lažji postopek kot davčni inšpekcijski nadzor, ki pa se v izjemnih primerih začne tudi brez sklepa, se predlaga, da se tudi v tem primeru predvidi možnost začetka nadzora brez izdaje sklepa.

Zaradi posebnosti nadzora in kontrole nad carinskimi, trošarinskimi, okoljskimi, prometnimi predpisi in predpisi skupne kmetijske politike, za izvajanje tega je pooblaščen FURS, se predlaga, da se ureditev 130. člena ZDavP-2 izključno nanaša na samo navedena področja poslovanja in ne na ostale davke. Gre za področja, kjer se kontrola in nadzor zaradi narave področja in ureditve v materialni zakonodaji razlikuje od davčnih nadzorov na področju davkov, kjer se primarno sledi transakcijam, in ni poudarek na sledenju toku blaga, kot velja za zadevna področja poslovanja.

Za carinsko področje je Uredba (EU) št. 952/2013 o Carinskem zakoniku Unije materialna podlaga za izvajanje carinskih kontrol (člen 5(3) CZU) in carinskega nadzora (člen 5(27) CZU). V obeh primerih je cilj zagotoviti spoštovanje carinske zakonodaje in izvajanje dejanj v zvezi z blagom, ki je predmet carinske zakonodaje. Med carinske kontrole sodijo tudi kontrole po prepustitvi blaga (člen 48 CZU), za katere se 130. člen ZDavP-2 uporablja kot procesna določba za izvedbo posameznih dejanj. V okviru kontrol po prepustitvi blaga se izvaja nadzor v različnem obsegu: tako dokumentarno, na podlagi dokumentacije organa in pozivov zavezancu k predložitvi dodatnih dokazil, kot tudi nadzor v poslovnih prostorih imetnika blaga ali njegovega zastopnika ali katerih koli drugih udeleženih oseb. Gre za specifična področja, ki jih opravljajo finančni inšpektorji v sektorjih za carine, ki nimajo enakih pooblastil, kot jih imajo inšpektorji za izvajanje inšpekcijskega nadzora v sektorjih za nadzor. Ti nadzori so krajši in manj intenzivni ter obsegajo ožje področje, oziroma je namen nadzora določeno, specifično področje, posledično temu se zavezanca manj obremenjuje, kot je to v primeru inšpekcijskega nadzora. Celoviti nadzor carinskega področja poslovanja zavezanca pa se opravi v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora po 132. členu ZDavP-2.

Kontrola po prepustitvi blaga na podlagi 48. člena CZU se lahko nanaša na preverjanje samo ene deklaracije ali na preverjanje več deklaracij. Lahko se opravi samo iz pisarne, ni pa vnaprej mogoče izključiti situacij, ko je treba izvesti preverjanje tudi pri zavezancu oziroma drugih osebah. Lahko se nanaša tudi na pregled poslovanja imetnika posameznega dovoljenja. V okviru kontrole po prepustitvi blaga se izvajajo tudi pregledi na podlagi zahtev Evropske komisije (AM sporočila urada Olaf), kjer so postavljeni roki za izvedbo preverjanja (npr. 1 mesec). Tudi v teh primerih ni mogoče vnaprej, brez pregleda vsebine zahtevka opredeliti, ali gre za kontrolo iz pisarne, v določenih situacijah pa je treba izvesti preverjanje pri zavezancu oziroma drugih osebah (npr. pregled poslovanja imetnika posameznega dovoljenja), ali pa je treba posamezna dejanja izvesti pri zavezancu oziroma drugih osebah. S predlogom za možnost opravljanja dejanj po preteku roka po vročitvi sklepa se skrajša čas za izvedbo dejanj.

Na podlagi navedenih specifik se predlaga, da se ob upoštevanju materialne podlage v evropski carinski zakonodaji in standardov izvajanja nadzora, sprejetih na evropski ravni, ki jih je treba upoštevati, v 130. členu ZDavP-2 ohrani ureditev, da se nadzor carinskega področja poslovanja (poleg ostalih predlaganih področij) začne brez sklepa o davčnem nadzoru.

Na področju trošarin se v skladu s 130. členom ZDavP-2 na podlagi Zakona o trošarinah (102. člen ZTro-1) izvajajo številni nadzori in pomenijo za zavezanca bistveno poenostavitev za njegovo poslovanje, če se lahko izvedejo hitro, kar omogoča zdaj veljavni člen. To je npr. nadzor, povezan z gibanjem trošarinskih izdelkov

(preverjanje prejema in odpreme trošarinskih izdelkov), proizvodnjo trošarinskih izdelkov, oproščeno uporabo, označevanjem trošarinskih izdelkov, denaturacijo etilnega alkohola, nadzorom evidenc upravičencev, nadzorom nad poslovanjem imetnikov trošarinskih dovoljenj itd. Ker se kot postopkovna določba pri izvajanju navedenih nadzorov uporablja 130. člen ZDavP-2, bi se s predlagano dopolnitvijo te določbe podaljšala izvedba posamičnih dejanj v postopku nadzora. Uvedba sklepa dejansko za deležnike v trošarinskem sistemu ne bi pomenila spremembe na boljše, ampak na slabše. Z vidika udeležencev v trošarinskih postopkih v povezavi z veljavnim 130. členom ZDavP-2 je bistvena hitrost izvedbe davčnega nadzora nad izvajanjem trošarinskih predpisov. Npr. če davčni organ nadzira označevanje energenta ali denaturacijo etilnega alkohola v trošarinskem skladišču, bi moral najprej vročiti sklep o začetku davčnega nadzora, počakati, da preteče osem dni od vročitve in nato izvesti nadzor, kar pa je pri poslovanju imetnika trošarinskega skladišča nesprejemljivo, saj mora nadaljevati svojo dejavnost čim prej in ne more čakati na potek roka za izvedbo nadzora zaradi postopkovnih predpisov, kot predlaga sprememba 130. člena ZDavP-2. Poleg navedenih in opisanih primerov nadzora obstaja na področju trošarin še vrsta drugih kontrol, ki bi se z novo ureditvijo oteženo izvajale, saj s tem onemogočimo davčnemu organu hitro izvedbo nadzora in zavezancu čim hitreje nadaljnje poslovanje. Pri tem je izpostaviti posebnosti trošarinskega nadzora, kjer je primarno treba zagotoviti nadzor nad tokom blaga in izvajati nadzorne ukrepe v zvezi s tem blagom.

Smiselno enako so organizirane tudi kontrole in nadzori ostalih predlaganih področij, zato se predlog utemeljuje tudi z upoštevanjem razvoja in sprememb 130. člena ZDavP-2, zlasti z vidika, da je bila določba 130. člena ZDavP-2 v ta zakon prvotno sprejeta zaradi izvajanja predpisov (s področja carin, trošarin, okoljskih dajatev), ki so bili v pristojnosti carinske službe, kot izhaja iz Zakona o davčnem postopku (Uradni list 13/2011, ZDavP-2-UPB4).

Na osnovi navedene obrazložitve in ker gre za specifična področja carin, trošarin, okoljskih dajatev, prometnih predpisov in predpisov skupne kmetijske politike dajatev ter gre za lažji postopek nadzora kot v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se predlaga, da se tudi v tem nadzoru predvidi možnost začetka brez izdaje sklepa.

K 29. členu

Davčni inšpekcijski pregled se praviloma začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru, če pa bi bil ogrožen njegov namen, pa se lahko začne brez izdaje sklepa, in sicer ko inšpektor pri zavezancu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora. Po predlogu se šteje, da je ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, če inšpektor na podlagi podatkov iz uradnih evidenc ali drugih podatkov, ki jih pridobi o zavezancu za davek, ali glede na namen nadzora, utemeljeno pričakuje, da bo pridobitev dokazov oziroma izpolnitev davčne obveznosti otežena ali onemogočena.

Za razliko od davčnega inšpekcijskega nadzora se v inšpekcijskih nadzorih, ki se opravljajo v skladu z ZIN, splošnim sistemskim predpisom za opravljanje inšpekcijskega nadzora, ni treba obvezno napovedati, zato da ne bi zavezanec otežil ali onemogočil ugotovitev nepravilnosti. ZIN določa, da se inšpekcijski nadzor lahko predhodno napove (29. člen ZIN).

K 30. členu

S predlogom se besedilo, da je zavezanec za davek poučen o pravici, da »je prisoten« pri davčnem inšpekcijskem nadzoru, nadomesti z besedilom, da »je lahko vedno prisoten« pri davčnem inšpekcijskem nadzoru.

K 31. členu

Podaljša se rok, v katerem lahko zavezanec za davek poda pripombe na zapisnik, ki ga sestavi davčni organ v desetih dneh po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru, in sicer z 20 na 30 dni.

V noveli ZDavP-2J (Uradni list RS, št. 63/16) je bila s spremembo drugega odstavka 140. člena ZDavP-2 sprejeta ureditev, da mora zavezanec v primeru, če v pripombah k zapisniku predlaga nova dejstva in dokaze obrazložiti razloge, zakaj jih ni navedel pred izdajo zapisnika, ter da se nova dejstva in dokazi upoštevajo le, če so obstajali pred izdajo zapisnika in jih zavezanec za davek upravičeno ni mogel navesti in predložiti pred

izdajo zapisnika. Ta ureditev je bila sprejeta na podlagi ugotovitev davčnega organa, da davčni zavezanci v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora vse pogosteje predlagajo listine in druge dokaze šele v postopku dajanja pripomb na zapisnik in ne v postopku pred izdajo zapisnika. V večini primerov gre za dokaze, ki jih je davčni organ zahteval že med postopkom inšpekcijskega pregleda pred izdajo zapisnika in so v tem času že obstajali. Z ravnanjem davčnih zavezancev, ki šele po izdaji zapisnika večinoma dokazujejo dejstva, ki so se ugotavljala že v postopku do izdaje zapisnika, dokazi, predloženi po izdaji zapisnika, pa so do izdaje zapisnika že obstajali, se zavlačujejo postopki davčnega inšpekcijskega nadzora. Veljavna ureditev glede predlaganja dejstev in dokazov po vsebini smiselno povzema ureditev ZUP, in sicer drugi odstavek 146. člena, ki ureja posebni ugotovitveni postopek, in tretji odstavek 238. člena ZUP, ki določa pravila glede pritožbenih novosti.

Ne glede nanavedene razloge se s predlogom črta obveznost davčnega zavezanca, da mora v primeru, če v pripombah k zapisniku predlaga nova dejstva in dokaze, obrazložiti razloge, zakaj jih ni navedel pred izdajo zapisnika, ter da se nova dejstva in dokazi upoštevajo le, če so obstajali pred izdajo zapisnika in jih zavezanec za davek upravičeno ni mogel navesti ter predložiti pred izdajo zapisnika. S predlogom se zasleduje povečanje pravne varnosti davčnega zavezanca in znižanje vlaganja pritožb zoper odmerne odločbe zaradi nepravilno ugotovljenega dejanskega stanja. Če bo davčni zavezanec zavlačeval postopek davčnega inšpekcijskega nadzora, ne bodo veljale omejitve za izdajo odločbe in posledice, določene v predlaganem četrtem odstavku 141. člena ZDavP-2.

K 32. členu

Podaljša se rok, v katerem lahko davčni zavezanec, ki se strinja z ugotovitvami iz zapisnika, predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun, in sicer z 20 na 30 dni (vzporedno s predlagano spremembo 140. člena ZDavP-2).

Prvi odstavek 140.a ZDavP-2 člena določa višino obrestne mere za predložitev davčnega obračuna v davčnem inšpekcijskem nadzoru, če zavezanec hkrati plača davek od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna, skupaj z obrestmi po obrestni meri 5 % letno. S predlogom se obrestna mera, ki je določena fiksno, v višini 5 % letno, zaradi spremenjenih okoliščin na denarnem trgu, ko je medbančna referenčna obrestna mera (EURIBOR) izredno nizka, oziroma v zadnjem obdobju celo negativna, ureja drugače. Fiksna obrestna mera se po predlogu veže na EURIBOR za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka za plačilo, povečani za pribitek v višini štirih odstotnih točk.

Predložitev davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna na podlagi ugotovitev iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu KZ-1.

K 33. členu

Predlaga se nova možnost vložitve davčne napovedi v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora. Gre za institut, ki ima elemente instituta samoprijave, kot je urejen v 63. členu ZDavP-2, razlikuje se samo glede višine obresti. Tudi pri tem institutu, ki ni samoprijava, se davčnega zavezanca ne kaznuje za prekršek. Pogoji za takšno obravnavo napovedi znotraj davčnega inšpekcijskega nadzora so izpolnjeni, če jo davčni zavezanec predloži skladno z ugotovitvami iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena ZDavP-2 in plača davek v zakonsko določenem roku. V tem primeru se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora, ne more ponoviti, razen, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru. Če je davčni organ v isti stvari (če gre za isto dejansko in pravno stanje) izdal odločbo, takšno dejanje predstavlja bistveno kršitev pravil upravnega postopka, zaradi katere je dopustna odprava (druge) odločbe po nadzorstveni pravici. Že po ZUP, splošnem procesnem zakonu, o isti stvari ni dopustno odločati dvakrat, zato je v tem delu določba četrtega odstavka pojasnjevalne narave. S tem, ko zakon dopušča ponovitev postopka, se ne uvede nov postopek. Čeprav se razlog za ponovitev postopka po vsebini sklada z obnovitvenim razlogom, predlog zakona v teh postopkih s tem ne omejuje uporabe drugih izrednih pravnih sredstev.

S predlaganim novim institutom se daje davčnim zavezancem dodatno možnost za naknadno izpolnitev oziroma pravilno izpolnitev obveznosti v zvezi z vložitvijo davčne napovedi brez kaznovanja za prekršek.

Postopki, vodeni po 140.a členu ZDavP-2 (predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora), in predlagani postopek vložitve davčne napovedi v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora so izjema od 140. člena ZDavP-2, predvideni za manjše nepravilnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti, zato se ureditev glede dajanja pripomb na zapisnik razlikuje od 140. člena ZDavP-2. Če gre za zahtevnejše postopke davčnega inšpekcijskega nadzora, davčni organ vodi postopek po 140. členu ZDavP-2.

V 396. členu ZDavP-2 se določi, da davčni zavezanec ni odgovoren za prekršek, če je davčni zavezanec plačal davek na podlagi davčne napovedi, ki je bila predložena v skladu s 140.b členom. Če davčni zavezanec davka, izračunanega v odmerni odločbi iz prvega odstavka, ne plača, se kaznuje za prekršek.

Če vložena napoved ni skladna z ugotovitvami iz zapisnika, ki se ga izda po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru, v katerem ima davčni zavezanec pravico in obveznost sodelovati z davčnim organom, predlagati dejstva in dokaze, davčni organ nadaljuje postopek davčnega inšpekcijskega nadzora v skladu s 140. členom ZDavP-2. Davčni zavezanec ima v tem postopku možnost, da v roku iz 140. člena ZDavP-2 vloži na zapisnik pripombe, na zahtevo davčnega zavezanca pa lahko davčni organ ta rok podaljša. V tem primeru bo davčni organ v odločbi o odmeri davka poleg zneska odmerjenega davka obračunal za čas od poteka roka za plačilo davka še obresti po obrestni meri, kot je predpisana v 95. členu ZDavP-2 in izrekel globo zaradi storjenega prekrška – nepredložitve davčne napovedi ali nepredložitve davčne napovedi na predpisani način oziroma v predpisanih rokih.

Vložitev davčne napovedi na podlagi ugotovitev iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, izključuje pregon za kaznivo dejanje davčne zatajitve po 249. členu KZ-1.

K 34. členu

V 141. členu ZDavP-2 so določeni roki za izdajo odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

ZDavP-2 v 141. členu določa roke za izdajo odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru. V prvem odstavku 141. člena ZDavP-2 je določeno, da po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru davčni organ izda odločbo o odmeri po 84. členu ZDavP-2 tega zakona oziroma odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti. Odločbo po 84. členu ZDavP-2 mora izdati v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik iz 140. člena, oziroma od dneva, ko se je iztekel rok za pripombe, oziroma najpozneje v 30 dneh od dneva odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik. Davčni organ ne more ponoviti davčnega inšpekcijskega nadzora, če je izdal odločbi iz prvega odstavka 141. člena ZDavP-2 (odločbo o odmeri po 84. členu ZDavP-2 in odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti). Če pa je v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora ugotovljeno, da davčni zavezanec ni kršil zakona ali drugega predpisa, se postopek s sklepom ustavi (28. člen ZIN). V 84. členu ZDavP-2 je določen rok za izdajo odmerne odločbe. ZDavP-2 v drugem odstavku 141. člena določa roke za izdajo odmerne odločbe, začete od začetka davčnega inšpekcijskega nadzora (praviloma je rok šest mesecev, devet mesečni rok pa velja v primeru inšpiciranja povezanih oseb, inšpiciranja zavezancev za davek, ki so zavezani k reviziji letnih poročil, oziroma ugotavljanja davčne osnove z oceno). Postavljeni roki upoštevajo posebnost vodenja davčnega inšpekcijskega nadzora, predvsem pa zahtevnost vodenja teh davčnih postopkov.

Zakoniti procesni roki so roki, določeni z zakonom. Roki za izdajo odločbe v upravnem postopku niso prekluzivni. Kar pomeni, da prekoračitev tega instruktivskega roka ne pomeni, da upravni organ po prekoračitvi roka ne more izdati upravne odločbe.

ZUP ureja institut prevzema pristojnosti v okviru nadzora nad delom organa. Če organ, ki je pristojen za nadzor nad delom organa prve stopnje (tj. organ, pristojen za odločanje o pritožbi oziroma upravna inšpekcija) ugotovi, da organ upravnih zadev ne rešuje pravočasno, na to opozori predstojnika organa prve stopnje in določi rok, v katerem mora organ izdati odločbo v posamezni upravni zadevi. Če pa še po preteku tako določenega roka ni bila izdana odločba oziroma sklep, s katerim se postopek konča, lahko organ druge stopnje prevzame upravno zadevo v reševanje, mora pa to storiti, če bi utegnile nastati škodljive posledice za življenje ali zdravje ljudi, za naravno oziroma življenjsko okolje ali premoženje. Pravna teorija navaja, da prevzem pristojnosti in tudi pritožba v primeru molka organa nista primerna ukrepa za reševanje upravnih zaostankov in da je treba zaostanke odpravljati z organizacijskimi, vodstvenimi in kadrovskimi ukrepi.⁸

⁸ Komentar ZUP, Nebra 2004, str. 127.

ZIN, ki ureja splošna načela inšpekcijskega nadzora, organizacijo inšpekcij, položaj, pravice in dolžnosti inšpektorjev, pooblastila inšpektorjev, postopek inšpekcijskega nadzora, inšpekcijske ukrepe in druga vprašanja, povezana z inšpekcijskim nadzorom, to je nadzorom nad izvajanjem oziroma spoštovanjem zakonov in drugih predpisov, v katerem se varuje javna korist, ne določa prekluzivnih rokov za izdajo odločb.⁹

Sodna praksa temelji na doslej veljavni zakonodaji in ob upoštevanju drugega odstavka 141. člena ZDavP-2 rok za izdajo odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru potrjuje kot instruktivni, ne prekluzivni rok. Vrhovno sodišče Republike Slovenije se je že opredelilo glede pravne narave rokov za izdajo davčne odločbe in namena določitve tega roka. Vrhovno sodišče Republike Slovenije navaja, da so ti roki zaradi zahtevnosti postopka v inšpekcijskih postopkih daljši in tudi ni izkazanih kršitev ustavnih pravic zavezanca (kršitve 2., 14., 22. in 23. člena Ustave Republike Slovenije).¹⁰

Podobno stališče glede pravne narave roka odraža tudi sodba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije X Ips 216/2013 z dne 2. 10. 2014, sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije I U 310/2018-10 z dne 22. 1. 2019; I U 1473/2017-10 z dne 23. 6. 2020, v katerih sodišče navaja, da je odmerena odločba lahko izdana tudi po poteku predpisanega roka in zato ni nezakonita niti izdana v nasprotju z načeli upravnega in davčnega prava ter v nasprotju s pravicami iz Ustave Republike Slovenije.

V zadevah, ko so bili postopki davčnega inšpekcijskega postopka s sklepom ustavljeni, ne gre za ne bis in idem. Takšnemu stališču pritrjuje upravna sodna praksa, saj ne gre za zadeve, v katerih bi bilo o materiji vsebinsko odločeno. Sama ustavitev postopka nima nobenih učinkov zunaj konkretnega postopka, saj ne ustvarja učinka pravnomočnosti niti v pozitivnem smislu pravnomočne odločitve o pravicah oziroma obveznostih niti v negativnem smislu po načelu ne bis in idem. Z ustavitvijo postopka se pravni položaj zavezanca ne spremeni; zaradi odsotnosti učinka ne bis in idem ustavitev postopka zavezanca ne varuje pred možnostjo, da bi v isti zadevi ne prišlo do ponovne uvedbe postopka.¹¹

Ne glede na splošna pravila v upravnem postopku, urejena v ZUP in ZIN, splošnem sistemskem zakonu, ki se uporablja za inšpekcijski nadzor, in stališč sodne prakse o namenu določitve instruktivnih rokov za izdajo odločbe po tem členu, neutemeljenosti ugovorov o kršitvi ustavnih pravic, in da predvidljivost in pravna varnost zavezanca za davek določajo pravila o zastaranju davčne obveznosti, se s predlogom novega četrtega odstavka 141. člena, ki predstavlja lex specialis upravnega postopka, določijo pravne posledice oziroma učinki, če davčni organ ne izda odločbe v zakonsko določenem roku. S tem se določi, da roki za izdajo odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru niso več instruktivne narave, temveč so prekluzivni. Davčni organ torej v primeru prekoračitve prekluzivnega roka, čeprav še ni potekel rok za zastaranje odmere, odločbe ne sme več izdati, ampak postopek davčnega inšpekcijskega nadzora ustavi s sklepom. Če je davčni organ izdal sklep o ustavitvi postopka o davčnem inšpekcijskem nadzoru, ker davčni organ v davčnem inšpekcijskem nadzoru ni izdal upravnega akta v zakonsko določenem roku, se nadzor ne more ponoviti (ustavitev in preprečevanje nadaljnega nadzora, če ta ni bil opravljen v zakonskem roku).

⁹ Glej 29. člen ZIN.

¹⁰ Vrhovno sodišče Republike Slovenije se v sodbi X Ips 453/2014 z dne 20. 1. 2016, v zvezi z ugovorom revidenta glede izdaje izpodbijanega akta po poteku prekluzivnega roka pridružuje stališču in razlogom sodišča prve stopnje glede pravne narave roka za izdajo davčne odločbe, in sicer da je rok za izdajo odmerne odločbe, ki ga določa drugi odstavek 141. člena ZDavP-2, instruktivne in ne prekluzivne narave. Navedeni rok tudi ni materialni, temveč procesni rok. Davčni organ mora zato tudi po poteku tega roka izdati davčno inšpekcijsko odločbo. Namen določitve tega roka je, da se zaradi zahtevnosti postopka v inšpekcijskih postopkih zagotovi daljši rok za izdajo odločbe, kot ga določa splošna ureditev v 222. členu ZUP, in ne da te po poteku roka sploh ni več mogoče izdati. Po presoji Vrhovnega sodišča Republike Slovenije so zato neutemeljeni tudi revizijski ugovori o kršitvi ustavnih pravic revidenta s takšno uporabo določb ZDavP-2 (zatrjevane kršitve 2., 14., 22. in 23. člena Ustave Republike Slovenije). Revidentova pravica do predvidljivosti in pravne varnosti z instruktivno naravo roka za izdajo odločbe ni prizadeta, saj časovne meje pooblastila upravnega organa, da odloči o revidentovi obveznosti, določajo pravila o zastaranju davčne obveznosti (125. člen ZDavP-2 in nasl.). Prav tako zaradi različne narave procesnih rokov za organ in za stranko tudi ni prizadeta revidentova pravica do enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave Republike Slovenije. Rok, ki se nanašajo na odločanje upravnih organov, imajo drugačno funkcijo, ki je predvsem v omogočanju uporabe pravnih sredstev zaradi molka (pospešitvenih sredstev v postopku), med tem ko imajo roki za stranko praviloma namen vzpostaviti njeno procesno disciplino, ki vodi tudi do procesnih sankcij v primeru kršitve teh rokov, posledično pa tudi do nastopa ustavno varovane pravnomočnosti pravno urejenih razmerij. Enako v bistvenem velja tudi za razliko med roki, ki se nanašajo na odločanje sodišč, in roki, ki se nanašajo na dejanja strank v sodnih postopkih.

¹¹ Prim. sodbo v zadevi I U 320/2018 in X Ips 102/2011.

Ob določitvi prekluzivnega roka je treba zaradi varstva javnega interesa ob upoštevanju zahtevnosti postopka davčnega inšpekcijskega nadzora podaljšati roke za izdajo odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru. Doslej veljavni rok je šest mesecev, v izjemnih primerih devet mesecev, v primeru nesodelovanja zavezanca ali mednarodnega sočasnega davčnega nadzora pa roka za izdajo odločbe ni. Predlaga se podaljšanje splošnega šestmesečnega roka na devet mesecev, pri tem pa so upoštevani roki za vročanja pisanj in odzive zavezancev (ob upoštevanju podaljšanja roka na 15 dni iz predloga te novele). Za zahtevnejše primere (inšpiciranje povezanih oseb, inšpiciranje zavezancev, zavezanih k reviziji letnih poročil in ugotavljanje davčne osnove z oceno) se iz enakih razlogov predlaga podaljšanje devetmesečnega roka na dvanajst mesecev.

Med posebne primere, kjer roka za izdajo odločbe ni, zakon vključuje primere nesodelovanja zavezanca in mednarodne sočasne nadzore. Pri tem se predlaga jasnejša opredelitev definicije nesodelovanja zavezanca, in sicer če v določenem roku ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil. Prekluzivni rok za izdajo odločbe zahteva, da tudi zavezanec spoštuje roke, k čemur ga zavezuje že načelo dolžnosti dajanja podatkov iz 10. člena ZDavP-2 in druge določbe zakona, ki so iz tega načela izpeljane.

Poleg navedenega se med posebne primere brez roka za izdajo odločbe predlaga vključitev inšpiciranja povezanih oseb in inšpiciranja v primerih pridobivanja podatkov na podlagi mednarodne izmenjave. Tudi v teh primerih davčni organ zaradi objektivnih razlogov ali razlogov, ki niso na njegovi strani, ne more opravljati davčnega inšpekcijskega nadzora (pridobivanja dokazov, dokumentacije iz tujine idr.). Inšpiciranje povezanih oseb in s tem povezanih transernih cen se nanaša na transakcije med povezanimi osebami, ki imajo po navadi sedeže v različnih državah, zato davčni zavezanci potrebujejo več časa, da zagotovijo potrebno dokumentacijo (40. člen ZDavP-2). Že peti odstavek 382. člena ZDavP-2, ki določa obseg in način zagotavljanja podatkov v zvezi s transfernimi cenami in cenami med povezanimi osebami rezidenti, omogoča določitev daljših rokov za predložitev dokumentacije med davčnim inšpekcijskim nadzorom, in sicer najmanj 30 dni in največ 90 dni. Glede pridobivanja podatkov na podlagi mednarodne izmenjave pa je treba upoštevati, da je v primerih pošiljanja zaprosila za posredovanje podatkov pristojnim organom drugih držav praviloma nemogoče odločiti v zakonskih rokih za odločitev, torej v postopkih z mednarodnim elementom objektivno ni mogoče zagotoviti pravočasne odločitve.

Odločanje v davčnem inšpekcijskem nadzoru na prvi stopnji je zahtevno in dolgotrajno, pri tem pa je nujno upoštevati tudi morebitna nadaljnja odločanja instančnih organov glede vloženi pravni sredstev zavezancev, še posebej v primeru, kadar ti presodijo, da je treba pomanjklivosti postopka odpraviti na prvi stopnji in zadevo vrnejo v ponovni postopek. V tem primeru je od začetka davčnega inšpekcijskega nadzora že potekel rok za izdajo odločbe po tem členu, posledično bi prekluzija nastopila v vseh primerih ponovnih postopkov. Zato se predlaga, da v primerih ponovnih postopkov roki iz tega člena začnejo ponovno teči.

K 35. členu

148. člen ZDavP-2 ureja institut poroštva, ki je urejen v tretjem delu zakona, ki ureja davčno izvršbo. V skladu s prvim odstavkom 148. člena ZDavP-2 se lahko izterja davek od drugih oseb, če ga ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika. V teh primerih se lahko izterja iz premoženja povezanih oseb, ki so to premoženje neodplačno oziroma po nižji ceni od tržne pridobile od dolžnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, do vrednosti tako pridobljenega premoženja. Davek se lahko izterja tudi od druge osebe, na katero je bila prenesena dejavnost dolžnika izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se dolžnik izognil plačilu davka. S tem institutom poroštva se preprečujejo zlorabe davčnih dolžnikov, ki se izogibajo plačilu že ugotovljene davčne obveznosti. Davčni organ mora potem, ko je bila davčna izvršba zoper davčnega zavezanca – dolžnika neuspešna, v odločbi ugotoviti, ali je izkazan pogoj za vzpostavitev poroštvene obveznosti povezane osebe (torej, da je bil opravljen neodplačen ali po nižji ceni od tržne vrednosti prenos premoženja ali prenos dejavnosti izven statusnega preoblikovanja, z namenom, da bi se dolžnik izognil plačilu davka).

Poroku so dane možnosti, da se udeležuje postopka, v katerem se odloča o njegovi obveznosti, in pravica, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, oziroma o dejstvih in okoliščinah, na katere zakon navezuje pravne posledice. Pravica sodelovanja, s katero se izvaja načelo zaslišanja in kontradiktornosti davčnega postopka, ter pravica do izjave sta poroku zagotovljeni z določbami ZDavP-2 in ZUP. Dolžnikov porok mora imeti že pred začetkom davčne izvršbe (torej pred izdajo sklepa o davčni izvršbi) možnost s pritožbo nasprotovati prehodu obveznosti nanj in se tako izreči do ugotovitev davčnega organa glede obstoja zakonskih pogojev za uporabo instituta poroštva po 148. členu ZDavP-2. S tem se poroku zagotavlja učinkovito varstvo njegovih pravic.

Ta pravila glede izjave oziroma sodelovanja v postopku in pravice do pravnega sredstva zoper odločbo o izpolnjevanju pogojev poroka pa veljajo tudi v primerih iz drugega odstavka tega člena, ki določa, da se lahko davek izterja tudi od članov kmečkega gospodinjstva, če ugotavlja davčno osnovo v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2, za katere se v skladu z 69. členom ZDoh-2 šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost ali so lastniki osnovnih sredstev, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti kmečkega gospodinjstva, ali so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti. Ta odstavek se uporablja za davke, ki se nanašajo na osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, drugo kmetijsko dejavnost in dopolnilno dejavnost kmečkega gospodinjstva, razen za poračun dohodnine na letni ravni, če kmečko gospodinjstvo ugotavlja davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov.

Smisel in namen zakonitega poročstva je izključiti velika tveganja za učinkovito poplačilo davčnih obveznosti. Ne glede na to, da obveznost izdaje odločbe že velja, pa se, da bi se izognili dvomom, v ZDavP-2 določi, da mora davčni organ z odločbo ugotoviti, ali osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjujejo pogoje za poročstvo, torej ali obstaja porokova obveznost. Da bi bil ta institut učinkovit, se predlaga, da pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve sklepa o davčni izvršbi. Porok, ki odgovarja za davčnega zavezanca – dolžnika, je zoper odmerno odločbo imel možnost vložiti pritožbo, ki pa ne zadrži njene izvršitve. Pritožba zoper odmerno odločbo v davčnem postopku ne zadrži učinkovanja odločbe, kar je posebnost davčnega postopka, saj začne odločba o odmeri davka pravno učinkovati in se lahko izvrši pred njeno dokončnostjo oziroma pravnomočnostjo. Skladnost te ureditve je že presojalo Ustavno sodišče Republike Slovenije, ki je zavzelo stališče, da nesuspendivnost pritožbe v davčnem postopku sicer pomeni poseg v pravico do pravnega sredstva, vendar tak poseg zaradi pomena fiskalnih prihodkov ni ustavno pravno nedopusten.¹² Predlaga se ureditev, ki ima podobne posledice za poroka, ki v davčni izvršbi vstopi v položaj davčnega zavezanca, dolžnika. Suspendivnost pritožbe lahko povzroči težave pri pravočasnem pobiranju davkov in s tem pri zagotavljanju likvidnih sredstev za uresničevanje nalog države. Utemeljeno se predpostavlja, da bi odločba, ki postane dokončna, povzročila stanje, ko odločbe o porokovi obveznosti v davčni izvršbi ne bi bilo mogoče več izvršiti. Država je dolžna z ustrezno normativno aktivnostjo oblikovati pravno podlago za učinkovito pobiranje davkov. S tem namenom je vzpostavljena poročstvena obveznost in predlagana nesuspendivnost odločbe o poročstvu.

K 36. členu

Predlaga se dopolnitev četrtega odstavka, na podlagi katerega davčni organ odloži davčno izvršbo do vročitve upravnega akta o pritožbi tudi na zahtevo davčnega zavezanca, pod pogojem, če ta hkrati s pritožbo predloži ustrezen instrument zavarovanja iz 117. člena ZDavP-2 ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register. V tem primeru davčni organ ne ugotavlja, ali bi bilo mogoče pritožbi ugoditi. Zoper sklep, s katerim davčni organ zavrže zahtevo za odlog izvršbe do vročitve akta o pritožbi, ker davčni zavezanec ni predložil ustreznega instrumenta zavarovanja, ni pritožbe. Postopek po tem členu vodi ali v njem odloča uradna oseba, ki ni vodila postopka ali odločala o aktu, zoper katerega je vložena pritožba.

Predlaga se, da se davčnemu zavezancu – fizični osebi, zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, povečani za 1 odstotno točko. Davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, se zaračunajo obresti po isti obrestni meri, oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta višja.¹³

K 37. členu

Zaradi uskladitve ZDavP-2 z Zakonom o izvršbi in zavarovanju, ki je z novelo ZIZ-M določila izvzetje iz izvršbe za denarna sredstva, prejeta iz naslova vključenosti osebe v poskusno izvajanje socialnovarstvene dejavnosti po zakonu, ki ureja socialno varstvo, se tudi v tem členu vključi med izvzetja iz davčne izvršbe ta prejemek.

K 38. členu

256.b člen ZDavP-2 ureja pogoje v zvezi z zahtevo za začetek postopka skupnega dogovarjanja s pristojnim organom. Zahtevo za začetek postopka skupnega dogovarjanja vložijo oseba, za katero se uporabljajo določbe posamezne mednarodne pogodbe.

Prvi odstavek tega člena določa časovne in vsebinske omejitve oziroma pogoje za vložitev zahteve.

¹² Ustavno sodišče, odločba U-I-297/95 z dne 28. 10. 1998.

¹³ S 1. 1. 2021 se spreminja referenčna obrestna mera za izračun državne pomoči. Izhodiščna obrestna mera je še naprej negativna, in sicer -0,45 %. Arhiv referenčnih obrestnih mer iz prejšnjih obdobij in več o tem lahko najdete na spletni strani Evropske komisije, ki je dostopna v angleškem jeziku.

Vir: <https://www.gov.si/podrocja/finance-in-davki/drzavne-pomoci/>

Davčni zavezanec lahko vložil zahtevo ne glede na to, da ni izčrpal vseh pravnih sredstev, ki jih ima za rešitev vprašanja glede obravnave dohodka ali premoženja, oziroma vprašanja obdavčitve na voljo po slovenski zakonodaji. Lahko pa vložil zahtevo, čeprav je v zvezi z vprašanjem obdavčitve že vložil pravna sredstva, pod pogojem, da o tem vprašanju sodišče še ni izdalo sodbe. Takšna vsebina je prilagojena našemu pravnemu redu, v katerem je upravni organ vezan na pravnomočno odločbo sodišča.

Upoštevajoč pravni red Republike Slovenije drugi odstavek 256.b člena ZDavP-2 določa, da davčni zavezanec ne more vložiti zahteve za začetek postopka skupnega dogovarjanja, če je glede vprašanja obdavčitve v upravnem sporu že izdana pravnomočna sodba. Če pa pravni red druge države ne omejuje pravice davčnega zavezanca, da bi predložil zahtevo, če je glede vprašanja obdavčitve v upravnem sporu oziroma na sodišču že izdana pravnomočna odločba, se predlaga črtanje te določbe (drugega odstavka 256.b člena). Predlagana sprememba pomeni, da se bo postopek skupnega dogovora kljub pravnomožni sodbi slovenskega sodišča lahko začel, bo pa moral slovenski pristojni organ v postopku skupnega dogovarjanja to sodbo upoštevati.

K 39. členu

Predlagana dopolnitev je povezana s predlagano spremembo 256.b člena. Predlog določa, da davčni zavezanec ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije, če je bila v upravnem sporu izdana pravnomočna sodba glede vprašanja obdavčitve.

K 40. členu

S prvim odstavkom 258.a člena ZDavP-2, ki določa, da se mnenje, ki ga je podala svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov, javno objavi v celoti, ni bila pravilno prenesena določba člena 18 Direktive 2017/1185/EU, saj ta določa, da se javno objavi končna odločitev iz člena 15 direktive, to pomeni dogovor pristojnih organov o tem, kako rešiti vprašanje spora. Skladno s tem se spreminja naslov in prvi odstavek 258.a člena.

K 41. členu

Predlaga se dopolnitev, in sicer da mora plačnik davka v elektronski obliki prek portala eDavki predložiti davčnemu organu izpolnjen zahtevek za znižanje ali oprostitev plačila davčnega odtegljaja.

K 42. členu

Z namenom poenostavitve postopka in jasnejše določitve roka glede vložitve napovedi se v tretjem in četrtem odstavku veljavnega 288. člena črta besedilo »v davčnem letu«. Na podlagi predloga bo davčni zavezanec, ki prejema dohodke iz delovnega razmerja ali pokojnine, dolžan vložiti napovedi za odmero akontacije dohodnine, ki ne bo več omejena na davčno leto. Odločba izdana na podlagi napovedi bo tako podlaga za plačevanje akontacij dohodnine v več davčnih letih, pod pogojem, da ne bo prišlo do sprememb, ki znatno vplivajo na višino akontacije dohodnine za posamezni mesec, to je če sprememba znaša več kot 10 %.

S predlaganim novim petim odstavkom se z vidika pravne varnosti davčnega zavezanca v zvezi s spremembo tretjega in četrtega odstavka določi obveznost, ki jo ima davčni zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka, da napove v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine dejanski dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnine. V teh primerih se namreč akontacija dohodnine za posamezni mesec ne plačuje na podlagi dejanskega dohodka, temveč ocenjenega dohodka. Davčne obveznosti davčnih zavezancev v zvezi z napovedjo bodo na predlagani način bolj predvidljive, kar ustvarja pogoje za zanesljivost njihovega ravnanja in pravilno odmero davka.

K 43. členu

Z namenom poenostavitve postopka in jasnejše določitve roka glede vložitve napovedi se v drugem in tretjem odstavku veljavnega 291. člena črta besedilo »v davčnem letu«.

Na podlagi napovedi iz tretjega in četrtega odstavka 288. člena ZDavP-2 bo davčni organ izdal odločbo o akontaciji dohodnine, ki ne bo več omejena na davčno leto, temveč bo podlaga za plačevanje akontacij dohodnine v več davčnih letih, pod pogojem, da ne bo prišlo do sprememb, ki znatno vplivajo na višino akontacije dohodnine za posamezni mesec, to je če sprememba znaša več kot 10 %.

K 44. členu

Namen predloga spremembe je poenotenje roka za plačilo predhodne akontacije dohodnine in obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost in posledično možnost plačila predhodnih akontacij in prispevkov za socialno varnost z enim plačilnim nalogom.

V skladu z veljavno ureditvijo davčni zavezanec, ki opravlja dejavnost (samozaposlena oseba), sam izračunava akontacijo dohodnine od dohodka od dejavnosti v davčnem obračunu. Na podlagi zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka od dejavnosti se določi predhodna akontacija dohodnine za tekoče davčno leto, ki se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, plačani pa morajo biti v desetih dneh po zapadlosti.

S predlagano spremembo se bo glede na prvi odstavek 307.a člena ZDavP-2, ki določa plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, spremenil tudi rok plačevanja obrokov akontacije dohodnine za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Po veljavni ureditvi se tem zavezancem na podlagi zadnjega obračuna dohodnine od dohodka od dejavnosti določi akontacija dohodnine za tekoče davčno leto, ki se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Obroki akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, plačani pa morajo biti v desetih dneh po zapadlosti.

Samozaposlene osebe prispevke za socialno varnost izračunavajo mesečno v obračunu prispevkov za socialno varnost, ki ga predložijo davčnemu organu najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec v elektronski obliki. Od januarja 2017 in naprej davčni organ sestavlja predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost in ga vroči zavezancu elektronsko prek portala eDavki najkasneje do 10. v mesecu za pretekli mesec. Obračunani prispevki za socialno varnost morajo biti plačani najpozneje do 20. dne v mesecu za pretekli mesec.

S predlogom spremembe se predlaga, da se kot enotni rok za plačilo tako predhodne akontacije dohodnine in akontacije dohodnine (za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov) kot tudi obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost določi plačilo do najpozneje 20. dne v mesecu za pretekli mesec.

FURS je davčnim zavezancem, ki opravljajo dejavnost, v maju 2019 omogočil, da prispevke za socialno varnost plačajo z enim plačilnim nalogom, ki ga davčnim zavezancem, ki so se prijavi za to storitev, pošlje v spletno banko v obliki e-računa. Za davčne zavezance tak način plačevanja prispevkov za socialno varnost pomeni bistveno cenejši način plačevanja (namesto s štirimi plačilnimi nalogi poravnajo obveznosti z enim) in manjše administrativno breme. Vsak zavezanec, ki plačuje prispevke za socialno varnost z e-računom, tako lahko v povprečju v enem letu prihrani 31,32 evra. Če pa bi lahko skupaj z e-računom, izdanim za plačilo prispevkov za socialno varnost, zavezanec plačal še predhodno akontacijo dohodnine, bi bil prihranek za zavezanca, ki predhodno akontacijo dohodnine plačuje mesečno, 41,76 evra oziroma 34,80 evra, če predhodno akontacijo dohodnine plačuje v trimesečnih obrokih.

Nezanemarljivi pa niso niti potencialni prihranki v postopkih davčne izvršbe, saj bi se izvršba za terjatve, ki trenutno ne zapadejo v plačilo istočasno, obravnavala hkrati. Sočasna obravnava pa pomeni prihranke tako za dolžnika, davčni organ kot tudi za izvrševalce sklepov o davčni izvršbi.

K 45. členu

S predlagano spremembo se ustrezno prenese določba, določena z Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, vezano na institut izstopne obdavčitve, glede obravnave zapadlosti vseh naslednjih neplačanih obrokov davka. Določi se, da zavezancu, ki ne izpolni svojih obveznosti v zvezi z odloženimi, v plačilo zapadlimi obroki in navedene neizpolnitve ne uredi oziroma ne plača zapadlega obroka ali njegovega dela v obdobju, ki ne presega 12 mesecev, v plačilo zapadejo vsi še neporavnani obroki.

K 46. členu

Z namenom, da se ohrani enotni plačilni rok za obveznosti iz naslova dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, kot tudi davka od dohodkov pravnih oseb, se predlaga, da se tudi v tretjem odstavku 371. člena spremeni rok za plačilo obveznosti iz naslova akontacije davka od dohodka pravnih oseb.

K 47. členu

V zvezi z novim institutom vložitve davčne napovedi znotraj davčnega inšpekcijskega nadzora (nov 140.b člen) se predlaga izjema od prekrška. Določi se, da se ne glede na obveznost vložitve davčne napovedi v predpisanem roku ali na predpisan način, za prekršek ne kaznuje davčnega zavezanca, če je davek plačan v skladu s 140.b členom tega zakona.

K 48. členu

S predlogom se usklajuje terminologija z ZPlaSSIED. Več o plačilnih računih je navedeno v obrazložitvi k spremembi 36. člena ZDavP-2.

V povezavi z določbo, ki predpisuje globo za kršitev obveznosti nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune in neodprtja računa poslovnih subjektov, po predlogu plačilnega računa, se predlaga izjema od prekrška (nova 399.a in 399.b člen).

K 49. členu

399.a člen

Plačevanje v gotovini odpira široke možnosti za zlorabe, ki jih je težko preprečiti. Gotovina je najbolj anonimen nosilec vrednosti. Z njo je poleg anonimnosti omogočena tudi nesledljivost denarja. Z izročitvijo gotovine drugim osebam se popolnoma zakrije, kdo dejansko razpolaga s sredstvi, ki lahko izvirajo iz kaznivega dejanja. Izkušnje Urada za preprečevanje pranja denarja pri analiziranju sumljivih transakcij kažejo, da se gotovina, ki omogoča anonimne prenose denarja med udeleženci, vse pogosteje uporablja za prikrivanje izvora denarja, ki izvira iz kaznivih dejanj davčnih zatajitev.

Negotovinsko poslovanje zasleduje učinkovit davčni nadzor, varuje upnike v davčni in civilni izvršbi, preprečuje delo na črno in sivo ekonomijo, varuje delavce (če je plača izplačana na roko, bo imel delavec nižjo pokojninsko osnovo, ker ne bodo od te plače plačani prispevki za socialno varnost), zagotavlja pravilno dodeljevanje socialnih transferjev in krepi konkurenčnost poslovanja.

ZDavP-2 za namene davčnih postopkov v 36. členu predpisuje obveznost pravnih in drugih oseb, samostojnih podjetnikov posameznikov, posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravnih in drugih državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, da plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazujejo na njihove transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev, in sicer neodvisno od tega, ali je ta odprt pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji ali tujini. Plačilni račun je račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu enega ali več uporabnikov in se uporablja za izvršitev plačilnih transakcij. Transakcijski račun je plačilni račun, ki ga lahko odpre banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega ali več uporabnikov. Plačilni račun je tudi osnovni plačilni račun, namenjen potrošnikom, ki ne morejo odpreti transakcijskega računa.

Med plačilne račune se lahko uvrščajo tudi drugi računi, ki niso odprti pri banki, temveč pri drugih ponudnikih plačilnih storitev iz 20. člena ZPlaSSIED (na primer PayPal račun), če izpolnjujejo pogoje iz 12. člena ZPlaSSIED. Če se takšen račun lahko uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij skladno z 12. členom ZPlaSSIED, ga je treba v skladu z določbami ZFU prijaviti FURS.

V tretjem odstavku 37. člena ZDavP-2 določa za poslovne subjekte, navedene v 31. členu ZDavP-2, obvezno odprtje transakcijskega računa.

Za nespoštovanje obveznosti nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune iz 36. člena ZDavP-2 in za nespoštovanje obveznosti iz tretjega odstavka 37. člena ZDavP-2 je z ZDavP-2 predpisana globa. Poslovni subjekti ali fizične osebe, ki imajo plačilni račun odprt v tujini, morajo v skladu z ZFU na FURS sporočiti podatke o številkah plačilnih računov v tujini, v nasprotnem primeru se kaznujejo z globo. Podatkov o tujih plačilnih računih FURS namreč ne pridobiva po uradni dolžnosti iz uradnih registrov in evidenc, zato jih morajo zavezanci sporočiti sami (v osmih dneh po odprtju računa oziroma po spremembi podatkov računa).

Poslovni subjekti in fizične osebe večkrat izpostavljajo, da jim banke in hranilnice ne odprejo plačilnih računov. Banka Slovenije na svoji spletni strani odgovarja, ali je banka v skladu z zakonom dolžna odpreti transakcijski račun na zahtevo uporabnika plačilnih storitev in ali lahko uporabniku plačilnih storitev odprtje transakcijskega računa zavrne oziroma mu ga zapre.¹⁴

ZPlaSSIED, ki ureja to področje, načeloma ne pozna omejitev v zvezi z odpiranjem transakcijskega računa pri banki (oziroma hranilnici). Pri odpiranju transakcijskega računa gre za poslovno odločitev banke, ali bo z določeno stranko poslovno sodelovala, ali ne. Posamezna banka lahko tako zaradi poslovne politike zavrne sodelovanje s posameznikom, ki ima na primer blokiran transakcijski račun pri kateri od drugih bank ali ima

¹⁴ <https://www.bsi.si/placila-in-infrastruktura/vprasanja-in-odgovori>

neizpolnjene obveznosti do banke na podlagi morebitnega predhodnega poslovnega razmerja med njima oziroma ima banka z določenim posameznikom na splošno slabe poslovne izkušnje.

Potrošnik, fizična oseba ima pod določenimi pogoji možnost dostopa do osnovnega plačilnega računa. Do osnovnega plačilnega računa je v skladu z ZPlaSSIED upravičen vsak potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč. Prošnjo za odprtje osnovnega plačilnega računa mora banka (oziroma hranilnica) zavrniti, kadar bi odprtje takšnega računa povzročilo kršitev določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Banka ima tudi možnost, da zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v primerih, ki so izrecno določeni z zakonom, in sicer:

- če potrošnik že ima plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev, ki so na voljo v okviru osnovnega plačilnega računa (razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen o tem, da bo ta plačilni račun zaprt), torej če ima že plačilni račun, ki mu omogoča enak izbor storitev kot osnovni plačilni račun;
- če potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
- če ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika, vključno z osnovnim plačilnim računom, zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu, vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo.

V prekrškovnih postopkih, kjer so o tej problematiki presojala sodišča na podlagi podanih zahtev za sodno varstvo, je FURS na podlagi analiz sodb do 31. 12. 2019 ugotovil, da sodišča večinoma zavrnejo zahteve za sodno varstvo z napolnilom zavezancem, da je to nezakonit način poslovanja in naj prenehajo s poslovanjem. V letu 2020 pa so sodišča začela odpravljati takšne prekrškovne odločitve, kjer ponudniki plačilnih storitev zavezancu nočejo odpreti računa, češ da gre za objektivni razlog, na katerega zavezanec nima vpliva, zato ne more biti odgovoren za prekršek (za prekršek je odgovoren storilec, če ga stori iz malomarnosti ali z naklepom). Upoštevajoč novejšo sodno prakso in zaradi jasnosti pri vodenju prekrškovnega postopka je predlagana izjema od prekrška pri nakazovanju plačil in prejemkov na plačilni račun in izjema od prekrška v zvezi z odprtjem plačilnih računov. S predlaganima členoma je predpisana izjema od prekrška, določeni so primeri, ko storilec ni odgovoren za prekršek v zvezi s predpisano obveznostjo.

Zaradi težav z odpiranjem transakcijskih in drugih plačilnih računov poslovnim subjektom in neodpiranja transakcijskih, osebnih in drugih plačilnih računov fizičnim osebam s strani bank in hranilnic se predlaga izjema za nekaznovanje subjektov, ki v nasprotju z zakonom ne nakazujejo plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (14. točka prvega odstavka 397. člena ZDavP-2).

Če prejemnikom ponudniki plačilnih storitev ne odprejo transakcijskih, osebnih ali drugih plačilnih računov, so določeni pogoji za nekaznovanje. Subjektov, ki v nasprotju z zakonom ne nakazujejo plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve in druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prejemniki dohodkov) subjektom iz prvega odstavka 36. člena ZDavP-2, morajo izkazati, da jim najmanj dva ponudnika plačilnih storitev na njihovo zahtevo nista odprla transakcijskega računa. Pred nakazilom plačila prejemniku mora subjekt iz prvega odstavka 36. člena ZDavP-2 o nameravam nakazilu seznaniti FURS.

399.b člen

Zaradi težav neodpiranja transakcijskih računov se predlaga izjema za nekaznovanje poslovnega subjekta, tj. osebe iz 31. člena tega zakona, ki pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega transakcijskega računa, pod pogojem, da na FURS dokaže, da ji najmanj dva ponudnika plačilnih storitev na njeno zahtevo nista odprla plačilnega računa. Razlogi so pojasnjeni v 399.a členu.

K 50. členu

Gre za redakcijski popravek.

402. člen ZDavP-2 ureja davčne prekrške, ki jih storijo pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev in nepremičninski posredniki, in se nanaša na 339. člen ZDavP-2, ki je bil spremenjen z novelo ZDavP-21 (Uradni list RS, št. 91/15). Vsebinska 339. člena ZDavP-2 se tako ne nanaša več na pooblaščenice udeležence trga vrednostnih papirjev, prav tako se vsebinska 339. člena ZDavP-2 ne nanaša na nepremičninske posrednike. 339. člen ZDavP-2 določa obveznost dostave podatkov davčnemu organu za namene obdavčitve, in sicer podatke, ki se nanašajo na pridobitve, odsvojitve, vključno z novčicitvami vrednostnih papirjev in deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja ter investicijskih kuponov po posameznih vrstah poslov in na

uveljavljanje stroškov, ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov. Globa za prekršek v zvezi s prvim in tretjim odstavkom 339. člena je sicer določena v 33. točki prvega odstavka 397. člena ZDavP-2.

Glede na navedeno se 402. člen ZDavP-2 črta.

K 51. členu

Določi se začetek uporabe za nov sedmi odstavek 19. člena, s katerim se določa razkritje podatkov delodajalcu za namene obračuna nadomestila zaradi zdravstvenih razlogov. Za izvedbo nove storitve prek portala SPOT je treba zagotoviti informacijsko podporo, zato se predlaga prehodna določba.

K 52. členu

Določi se rok za uporabo spremenjenega četrtega odstavka 141. člena ZDavP-2, ki določa posledice za ne izdajo odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru v zakonsko določenem roku. Novi člen velja za postopke davčnega inšpekcijskega nadzora, ki jih je davčni organ začel po uveljavitvi tega zakona.

K 53. členu

Določi se rok za uporabo spremenjenih določb, ki se nanašajo na obresti. Za zadeve, glede katerih je postopek ob uveljavitvi tega zakona v teku in za zadeve, v zvezi s katerimi je bilo uporabljeno pravno sredstvo oziroma začet upravni spor ter je bila v zvezi z njima izdana odločba odpravljena in ta zadeva vrnjena v ponovni postopek, se uporabljajo določbe iz predloga zakona, ki se nanašajo na znižanje oziroma preoblikovanje obrestne mere.

K 54. členu

Za spremenjene določbe glede elektronskega vročanja prek portala eDavki se določi začetek uporabe.

K 55. členu

Določi se začetek uporabe za nov peti odstavek 93. člena, s katerim se določa novo pravilo glede upoštevanja plačil za davek na promet nepremičnin, davek na dediščine in darila ali davek na motorna vozila tako, da se za te vrste davka določi izjema od prvega in drugega odstavka tega člena, če se poravna davek, ki je bil odmerjen z odločbo.

Za izvajanje novega petega odstavka 93. člena je treba zagotoviti informacijsko podporo, zato se predlaga prehodna določba, s katero se predlagana sprememba začne uporabljati štiri mesece po uveljavitvi zakona.

K 56. členu

V zvezi s predlagano spremembo tretjega in četrtega odstavka in novim petim odstavkom 288. člena se predlaga prehodna določba. Ob prehodu na predlagano ureditev bodo morali v prvem letu (to je letu 2022) vsi davčni zavezanci napovedati prvi redni prejeti dohodek v tem davčnem letu. Na podlagi te napovedi bo davčni organ, Finančna uprava Republike Slovenije, izdala odločbo o akontaciji dohodnine, ki ne bo tako kot doslej omejena le na davčno leto, temveč bo predstavljala podlago za plačevanje akontacij dohodnine v več davčnih letih, pod pogojem, če ne bo prišlo do sprememb, ki znatno vplivajo na višino akontacije za posamezni mesec.

K 57. členu

Določi se začetek veljavnosti zakona, in sicer petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

14. člen (zavezujoča informacija)

(1) Generalni finančni urad lahko izda zavezancu za davek, pisno informacijo o davčni obravnavi njegovih nameravanih transakcij oziroma nameravanih poslovnih dogodkov (v nadaljevanju: nameravana aktivnost).

(2) Zavezanec za davek zahteva izdajo zavezujoče informacije z vlogo, ki mora poleg drugih sestavin vsebovati tudi:

1. natančen opis nameravane aktivnosti, zlasti:
 - opis njene ekonomske vsebine ter opis posameznih nameravanih transakcij oziroma nameravanih poslovnih dogodkov, ki vsebuje opis dejstev, zlasti: sredstva in storitve, na katere se nanašajo, njihovo pogostost, tipske udeležence, vrednost, in njihovo pravno opredelitev,
 - načrte zavezanca za davek v obsegu, ki pripomore k boljšemu razumevanju ekonomske vsebine nameravane aktivnosti, zlasti: načrt proizvodnje, prodaje in širitve poslovnih aktivnosti,
 - navedbo vprašanj glede nameravane aktivnosti v zvezi s predpisi iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona oziroma opis davčne problematike, ki je razlog za vložitev zahteve,
 - navedbo določb predpisov iz prejšnje alineje, ki so po mnenju zavezanca za davek pomembne v konkretnem primeru,
 - mnenje zavezanca za davek o predvidenem učinku, ki naj bi jih imela nameravana aktivnost na njegove davčne obveznosti in
 - navedbo obstoječih stališč (npr. strokovna mnenja, komentarji, sodna praksa) znanih zavezancu za davek, ki podpirajo oziroma ne podpirajo njegovega mnenja iz prejšnje alineje.
2. izjavo zavezanca za davek o tem, ali je oziroma je bilo katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, pri zavezancu za davek ali pri z njim povezani osebi, po njegovem vedenju:
 1. predmet že predloženega obračuna davka oziroma davčne napovedi,
 2. obravnavano v že izdani zavezujoči informaciji,
 3. obravnavano v postopku davčnega nadzora,
 4. obravnavano v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem.
3. dokumentacijo, ki predstavlja podlago ali na katero se sklicuje zavezanec za davek v zahtevi za izdajo zavezujoče informacije.

(3) Davčni organ mora najpozneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne vloge zavezanca za davek obvestiti o tem, ali bo izdal zavezujočo informacijo.

(4) Davčni organ zavezanca za davek z dopisom obvesti, da ne bo izdal zavezujoče informacije, če:

- gre za že izvedeno aktivnost, pri čemer se šteje, da je aktivnost izvedena tudi, če zavezanec za davek ne more več enostransko vplivati na izvedbo aktivnosti,
- je katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, obravnavano v postopku davčnega nadzora oziroma v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem, oziroma naj bi se nameravana aktivnost opravljala v nedoločenem prihodnjem času oziroma, če iz vloge za izdajo zavezujoče informacije ne izhaja resen namen izvedbe nameravane aktivnosti,
- bi priprava zavezujoče informacije zahtevala razlago predpisa, ki ni predpis iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona,
- bi priprava zavezujoče informacije zahtevala ugotovitev dejstva, iz okoliščin pa izhaja, da tega dejstva v času obravnave zahteve za izdajo zavezujoče informacije, ni mogoče ugotoviti, zlasti: rezidentstvo, opravljanje dejavnosti, povezanost oseb,
- gre za vprašanje, povezano z oblikovanjem transfernih cen.

(5) Davčni organ mora izdati zavezujočo informacijo najpozneje v šestih mesecih od vročitve obvestila iz tretjega odstavka tega člena, s katerim je zavezanca za davek obvestil, da bo izdal zavezujočo informacijo. Zavezujoča informacija je v konkretnem primeru za davčni organ zavezujoča od njene vročitve zavezancu za davek dalje.

(6) Zavezujoča informacija ne zavezuje davčnega organa, če temelji na netočnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je zavezanec za davek navedel v vlogi, ali če aktivnost zavezanca za davek nima v vlogi navedene ekonomske vsebine. V tem primeru davčni organ zavezujočo informacijo prekliča. Preklicana informacija nima pravnih učinkov.

(7) Davčni organ lahko izdano zavezujočo informacijo nadomesti, če naknadno ugotovi, da je pri njeni izdaji nepravilno uporabil materialno pravo, in je bila izdana v zvezi z nameravano aktivnostjo, ki je ponavljajoče narave oziroma v času preklica še ni dokončana. Zavezujoča informacija v tem primeru zavezuje davčni organ glede aktivnosti, ki jih je zavezanec za davek izvedel do dneva vročitve nadomestne zavezujoče informacije.

(8) Vse stroške v zvezi z izdajo zavezujoče informacije nosi zavezanec za davek.

(9) Obliko in način izdajanja zavezujočih informacij iz tega člena in višino stroškov določi minister, pristojen za finance.

19. člen **(razkritje podatkov upravičeni osebi)**

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

- osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno ali začasno) ter davčno številko;
- ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV;
- identifikacijsko številko zavezanca za trošarine, datum vpisa oziroma izbrisa iz evidence oziroma registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov.

(2) Osebi, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, lahko davčni organ razkrije, poleg podatkov iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek, če te podatke potrebuje v postopku:

- podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;
- podatek o tem, ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne.

(3) Če zakon določa, da sme upravičena oseba od davčnega organa pridobiti podatke v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti zavezanca za davek, lahko davčni organ upravičeni osebi razkrije podatek o višini:

- zapadlih neplačanih davčnih obveznosti;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je odložen začetek davčne izvršbe oziroma je začeta davčna izvršba zadržana;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka oziroma še ni potekel rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti.

(4) Davčni organ sme upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer poleg osebnega imena še ali datum rojstva in naslov prebivališča ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek.

(5) Davčni organ sme na podlagi enoličnega identifikacijskega znaka motornega vozila tretji osebi razkriti podatek o tem, ali so za to vozilo plačane obvezne dajatve v skladu z zakonom o obdavčenju.

(6) Davčni organ sme delodajalcu razkriti podatke o številu mesecev, za izplačila, v katerih je za posameznega zavezanca, ki je zaposlen pri njem, že bila uveljavljena posebna davčna osnova – napotitev na čezmejno opravljanje dela v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ter podatek o času

začetka prve napotitve, za katero je bila uveljavljena posebna davčna osnova. Davčni organ sme podatke razkriti za obdobje deset let od prve napotitve na čezmejno opravljanje dela.

(7) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.

(8) Davčni organ na svojih spletnih straneh javno objavi podatke o zavezancu za davek, ki mu je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV, in sicer davčno številko, firmo, sedež, datum pridobitve identifikacijske številke za DDV, datum prenehanja identifikacije za namene DDV in razlog prenehanja identifikacije za namene DDV.

(9) Osebe, ki so jim bili na podlagi tega člena razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

28. člen

(razkritje podatkov zaradi davčne izvršbe)

Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem zavezancu za davek, ki so davčna tajnost, zaradi postopka davčne izvršbe. Razkriti se smejo samo podatki, potrebni za izvajanje davčne izvršbe.

36. člen

(obveznost nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune)

(1) Pravne in druge osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravni in drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na njihove transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune, če gre za plačila v manjših zneskih ali če je drugače zagotovljena evidenca o teh plačilih.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi, v katerih primerih iz drugega odstavka tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune.

37. člen

(obveznost ponudnikov plačilnih storitev ter subjektov vpisa v poslovni register)

- (1) Ponudniki plačilnih storitev:
1. smejo, razen v primerih iz petega oziroma šestega odstavka 35. člena tega zakona, odpirati transakcijske račune pravnih in fizičnih oseb le ob predložitvi njihove davčne številke, če so ti vpisani v davčni register;
 2. smejo izvršiti predložene plačilne naloge za plačilo davkov samo, če je na njih navedena davčna številka zavezanca za davek in drugi podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, potrebni za plačevanje in razporejanje javnofinančnih prihodkov;
 3. morajo predložene plačilne naloge za plačilo davkov izvrševati isti dan, ko je bil sprejet nalog za plačilo, razen če je bil nalog za plačilo preklican ali je prenehal veljati.

(2) Ponudniki plačilnih storitev davčnemu organu pošljejo tudi podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na teh računih zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje davkov. Podatki o odlivih se pošljejo na posebno zahtevo davčnega organa. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.

(3) Osebe iz 31. člena tega zakona morajo imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun.

39. člen (obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblašene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu, če tako zahteva, dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, ter v tem obsegu tudi omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, če in v obsegu, kot so potrebne za pobiranje davkov, in druge informacije, ki so pomembne pri pobiranju davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, ter enotnimi matičnimi številkami občana, če se v evidencah ne vodijo podatki o davčni številki.

- (2) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:
1. avtomatično, če sta tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena z zakonom,
 2. na zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali
 3. na kraju samem.

48. člen (odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašanih za pogrešane oziroma opravično nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 60 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravično nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika, ki bremenijo pravnega prednika kot fizično osebo, v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

50. člen **(znesek, do katerega se davek ne odmeri)**

(1) Če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če davek ne presega 10 eurov, razen če je z zakonom drugače določeno. Če se davek ugotavlja na podlagi davčne napovedi zavezanca za davek, se zavezanec za davek o tem pisno obvesti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, če je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti, davek, ki se ugotavlja z odločbo o odmeri davka, ne odmeri, če ne presega 5 eurov. Če se davek ugotavlja na podlagi davčne napovedi zavezanca za davek, se zavezanec za davek o tem pisno obvesti.

52. člen **(predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka)**

(1) Davčnemu zavezancu, ki iz opravičljivih razlogov ne more predložiti davčnega obračuna v predpisanem roku, davčni organ na njegov predlog dovoli predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka.

(2) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo predložitev davčnega obračuna v predpisanem roku.

(3) Davčni zavezanec mora v predlogu iz prvega odstavka tega člena navesti razloge iz drugega odstavka tega člena in jih dokazati, če dokazov ne more ali še ne more predložiti, pa to pojasniti. Če davčni zavezanec predlog vloži po poteku roka za predložitev davčnega obračuna, mora predlogu predložiti tudi davčni obračun.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži obračuna hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve, rok za predložitev davčnega obračuna določi s sklepom.

(5) Predlog iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec vložiti najpozneje v osmih dneh od dneva, ko je prenehal obstajati vzrok, zaradi katerega je v zamudi, vendar najpozneje v treh mesecih od dneva, ko se je iztekel rok za predložitev davčnega obračuna.

(6) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka iz petega odstavka tega člena, se zaradi zamude tega roka ne more predlagati podaljšanje roka za predložitev predloga iz prvega odstavka tega člena.

(7) Davčni obračun, ki je predložen v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se šteje za pravočasno vložena.

(8) Rok za plačilo davka po davčnem obračunu, predloženem v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, začne teči po poteku zakonskega roka za pravočasno predložitev obračuna. Če davčni zavezanec po tem roku predloži davčni obračun v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, mora davek plačati hkrati s predložitvijo obračuna. Rok za vračilo davka na podlagi obračuna, predloženega v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, se šteje od dneva, ko davčni organ prejme davčni obračun.

(9) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčnega obračuna po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

55. člen **(predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave)**

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun. Predložitev davčnega obračuna oziroma popravka davčnega obračuna na podlagi samoprijave ni več mogoča, ko prvič nastopi ena izmed okoliščin iz prejšnjega stavka.

(2) Na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega davčnega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz tretjega odstavka tega člena, in hkrati plača tako izkazan davek.

(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača obresti od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno.

(4) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

(5) Če po predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji za samoprijavo iz prvega do četrtega odstavka tega člena niso izpolnjeni, s sklepom zavrne posebno prilogo iz drugega odstavka tega člena, predloženi davčni obračun pa obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka.

62. člen **(predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka)**

(1) Davčni zavezanec, ki je iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi, lahko pri davčnem organu vloži predlog za naknadno predložitev davčne napovedi. V predlogu mora obrazložiti razloge za zamudo in predložiti dokaze za svoje navedbe.

(2) Davčni zavezanec mora vlogi za naknadno vložitev davčne napovedi priložiti davčno napoved, ki ni bila vložena v roku, oziroma navesti rok, v katerem jo bo lahko predložil.

(3) Predlog za naknadno predložitev davčne napovedi mora davčni zavezanec vložiti v osmih dneh po prenehanju razlogov iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v treh mesecih po izteku roka za predložitev davčne napovedi.

(4) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo okoliščine, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti, in preprečujejo sestavo oziroma vložitev davčne napovedi v predpisanem roku.

(5) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za naknadno predložitev davčne napovedi, se zaradi zamude tega roka ne more vložiti predloga za naknadno vložitev davčne napovedi.

(6) Če davčni zavezanec ne predloži napovedi hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve rok za predložitev davčne napovedi določi s sklepom.

(7) Davčna napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

(8) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

(9) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka ali če davčni zavezanec hkrati s prepozno vloženo davčno napovedjo ne vложи predloga iz prvega odstavka tega člena, se za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno.

63. člen **(vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave)**

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka vložiti davčno napoved na podlagi samoprijave v primeru zamude roka za vložitev davčne napovedi. Vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave ni več mogoča, ko prvič nastopi ena izmed okoliščin iz prejšnjega stavka.

(2) Od neplačanega davka davčni organ obračuna obresti za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno.

(3) Če davčni zavezanec davka, izračunanega v odmerni odločbi, ne plača v roku za plačilo davka, se predložena davčna napoved obravnava kot davčna napoved, predložena po izteku predpisanega roka.

(4) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

64. člen **(popravljanje davčne napovedi)**

Davčni zavezanec lahko popravi davčno napoved najpozneje do vročitve odmerne odločbe.

77. člen **(dokazila)**

Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, dokazuje zavezanec za davek svoje trditve v davčnem postopku praviloma s pisno dokumentacijo ter poslovnimi knjigami in evidencami, ki jih vodi v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, lahko pa predlaga tudi izvedbo dokazov z drugimi dokaznimi sredstvi.

78. člen **(rok za predložitev dokazov)**

Zavezanec za davek mora dokaze predložiti v roku, ki ga določi davčni organ s pisnim pozivom, s sklepom o začetku postopka davčnega nadzora oziroma s sklepom, ki ga izda v postopku davčnega nadzora.

85.a člen (elektronsko vročanje prek portala eDavki)

(1) Davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vroča dokumente prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: portal eDavki).

(2) Davčni organ vroča dokumente prek portala eDavki tudi drugim davčnim zavezancem, če se prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega portala. Prijava velja do odjave iz sistema elektronskega vročanja, ki se opravi prek portala eDavki. Vročitev dokumenta velja za opravljeno, če je bila odjava dana, ko je bil dokument že odložen in je davčni zavezanec že prejel obvestilo iz tretjega odstavka tega člena o prejemu dokumenta.

(3) Davčni organ odloži dokument, ki ga je treba vročiti, v portal eDavki in prek njega obvesti zavezanca za davek, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu zavezanec za davek prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil organu.

(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.

(5) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Portal eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše, zavezanec za davek pa ga lahko prevzame pri davčnem organu.

(6) Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na portal eDavki, pooblaščenca za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz tretjega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščenca za vročanje se uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.

(7) Podrobnejši način elektronskega vročanja določi minister, pristojen za finance.

(8) Ta člen se ne uporablja, če zakon o obdavčenju določa drugače.

87. člen (suspenzivni učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.

(3) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(4) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

93. člen
(vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev)

(1) Če zavezanec za davek pri davčnem organu plačuje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh vrst davkov in njim pripadajočih dajatev, se s plačilom poravnava davek, ki ga zavezanec za davek navede na plačilnem instrumentu, in sicer po vrstnem redu prej dospele obveznosti te vrste davka, nato pa drugi davki, po vrstnem redu dospelosti posamezne vrste davka.

(2) Če davki dospejo v plačilo istočasno, vrstni red plačila določi zavezanec za davek. Če zavezanec za davek ne določi vrstnega reda plačila, ga določi davčni organ in pri tem upošteva, da se najprej poravnajo obveznosti, katerih izpolnitev je manj zavarovana.

(3) Če pobrani znesek ne zadostuje za poplačilo posamezne vrste davka s pripadajočimi dajatvami, se davek in pripadajoče dajatve plačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. stroški postopka pobiranja davka,
2. obresti,
3. davek,
4. denarne kazni in globe in stroški tega postopka.

(4) V postopku davčne izvršbe zavezanec za davek ne more vplivati na vrstni red poplačila davka.

95. člen
(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

Kadar davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po obrestni meri 7 % letno. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo obresti.

95.a člen
(obračunavanje obresti pri predlaganju obračunov davka in popravkov obračunov davka po izteku zakonskega roka)

Če davčni zavezanec v primerih, ki niso določeni s 54.a in 55. členom tega zakona, predloži obračun davka ali popravek obračuna davka po izteku zakonskega roka, se za čas od poteka roka za plačilo davka do plačila davka obračunajo obresti po 96. členu tega zakona.

96. člen
(zamudne obresti)

(1) Od davkov, ki jih zavezanec za davek ni plačal v predpisanem roku, se plačajo zamudne obresti po 0,0274 odstotni dnevni obrestni meri.

(2) Vlada lahko spremeni višino obrestne mere iz prvega odstavka tega člena, če se spremenijo gospodarske razmere v državi.

(3) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za davek ni plačal, in od denarnih kazni, glob ter stroškov postopka pobiranja davka se zamudne obresti ne zaračunavajo.

(4) Od obresti, zaračunanih na podlagi 95. in 104. člena, drugega odstavka 87. člena ter četrtega odstavka 157. člena tega zakona, se od zapadlosti dolga naprej obračunajo obresti po obrestni meri iz prvega odstavka tega člena.

(5) V primeru pobiranja prispevkov za osebe javnega prava znesek, do katerega se zamudne obresti ne zaračunajo, določi prejemnik teh prispevkov.

99. člen

(obresti od preveč odmerjenega davka ali neupravičeno odmerjenega davka)

(1) Zavezancu za davek pripadajo od neupravičeno odmerjenega in plačanega, preveč odmerjenega in plačanega ali neupravičeno nevrnjenega davka obresti, ki se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona. Zavezancu za davek pripadajo v primeru neupravičeno odmerjenega oziroma preveč odmerjenega in plačanega davka obresti od dneva plačila davka, v primeru neupravičene zavrjene zahteve za vračilo davka pa od poteka 30 dnevnega roka po vročitvi odločbe, s katero je bila zavezancu za davek neupravičeno zavrjena zahteva za vračilo davka.

(2) Zavezancu za davek, ki v skladu z zakonom sam izračunava davek, ne pripadajo obresti po prvem odstavku tega člena.

(3) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti, če davčni organ ni vrnil davka v predpisanem roku. V tem primeru tečejo zamudne obresti od naslednjega dne po poteku predpisanega roka za vračilo. Zamudne obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(4) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti tudi od plačanih zamudnih obresti, kadar davčni organ ne vrne preveč plačanih ali neupravičeno plačanih zamudnih obresti v zakonskih rokih za vračilo davka.

103. člen

(posebni primeri odloga in obročnega plačevanja davka)

(1) Če davčni zavezanec predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se davčnemu zavezancu ne glede na prvi odstavek 101. člena in prvi odstavek 102. člena tega zakona dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih ali dovoli odlog za največ 24 mesecev.

(2) Davčni organ fizični osebi dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti.

(3) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

104. člen

(obračun obresti)

(1) Za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 102. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

129. člen **(davčni nadzor davčnih obračunov)**

(1) Nadzor obračunov davka obsega:

1. nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti predlaganja obračunov davka in
2. nadzor predloženih obračunov davka.

(2) V nadzoru po 1. točki prejšnjega odstavka davčni organ preverja, ali so zavezanci za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju predložili davčni obračun.

(3) V nadzoru po 2. točki prvega odstavka tega člena davčni organ:

1. preverja popolnost, pravočasnost, formalne, logične in računske pravilnosti obračunov davka ter zahtevkov za vračilo davka na podlagi obračunov davka;
2. primerja podatke v obračunih davka s podatki iz drugih virov, ki so znani davčnemu organu;
3. primerja podatke v obračunih davka z listinami in podatki v poslovnih knjigah in drugih evidencah zavezanca za davek, ki se vodijo v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(4) Če davčni organ pri opravljanju nadzora iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ugotovi, da obračun davka ni bil predložen ali da iz predloženega obračuna davka izhajajo možne nepravilnosti, zavezanca za davek povabi, lahko tudi po telefonu, da v osmih dneh od seznanitve z nepravilnostmi predloži obračun davka, popravljen obračun davka oziroma predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo.

(5) O ustni izjavi oziroma drugih pomembnejših dejanjih se v postopku nadzora po tem členu sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v desetih dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se lahko podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno. Zapisnika se ne sestavi, če zavezanec za davek v skladu s prejšnjim odstavkom nepravilnosti odpravi.

(6) Po poteku roka za pripombe iz prejšnjega odstavka davčni organ odmeri davek z odmerno odločbo po 84. členu tega zakona ali z odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti. Če se pripombe zavezanca za davek v celoti upoštevajo in ni podlage za spremembo davka, davčni organ izda sklep o ustavitvi postopka.

(7) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, lahko davčni organ opravi davčni nadzor posameznega področja poslovanja, o čemer izda sklep, ali davčni inšpekcijski nadzor.

130. člen **(davčni nadzor posameznega področja poslovanja)**

(1) Davčni nadzor posameznega področja poslovanja obsega nadzor posameznih dejanj zavezanca za davek za določeno področje poslovanja.

(2) Če davčni organ pri opravljanju davčnega nadzora po tem členu ugotovi nepravilnosti, sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek.

(3) K zapisniku iz prejšnjega odstavka lahko zavezanec za davek da pripombe v desetih dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se lahko podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.

(4) Če so v postopku nadzora po tem členu ugotovljene nepravilnosti, davčni organ izda odmerno odločbo po 84. členu tega zakona ali odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(5) Če v postopku nadzora po tem členu niso ugotovljene nepravilnosti, davčni organ izda sklep o ustavitvi postopka.

(6) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba poslovanje zavezanca za davek dodatno raziskati na več področjih poslovanja zavezanca za davek oziroma v zvezi z enim ali več davkov za eno ali več obdobj, lahko davčni organ opravi davčni inšpekcijski nadzor.

135. člen **(začetek davčnega inšpekcijskega nadzora)**

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(2) Inšpektor lahko začne opravljati inšpekcijski nadzor po poteku osmih dni od vročitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se v primeru, če bi bil ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, postopek davčnega inšpekcijskega nadzora začne, ko inšpektor pri zavezanecu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(4) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora poleg drugih sestavin v izreku vsebovati tudi:

1. obdobje obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša;
2. vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora;
3. opozorilo o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o pravnih posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

139. člen **(pravica zavezanca za davek do informacij)**

(1) Uradna oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in, da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati zavezanca za davek o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

140. člen **(zapisnik)**

(1) Davčni organ v desetih dneh po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru sestavi zapisnik, ki ga vroči davčnemu zavezancu. Zapisnik vsebuje ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo. V zapisniku se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka tega člena. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najpozneje v 20 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.

(2) Zavezanec za davek lahko v pripombah k zapisniku iz prvega odstavka tega člena predlaga nova dejstva in dokaze, vendar mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že pred izdajo zapisnika. Davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb, če te vplivajo na višino davčne obveznosti. Nova dejstva in dokazi se upoštevajo le, če so obstajali pred izdajo zapisnika in jih zavezanec za davek upravičeno ni mogel navesti ter predložiti pred izdajo zapisnika. Glede vročanja in vlaganja pripomb k dodatnemu zapisniku se uporablja prvi odstavek tega člena.

140.a člen

(predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni zavezanec, ki se strinja z ugotovitvami iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, lahko v 20. dneh po vročitvi zapisnika iz prvega odstavka 140. člena tega zakona predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun, ter hkrati plača davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu oziroma popravljenem davčnem obračunu, skupaj z obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna. Obrestna mera znaša 5 % letno.

(2) Davčni zavezanec na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz prejšnjega odstavka.

(3) Davčni zavezanec lahko davčni obračun oziroma popravljen obračun iz prvega odstavka tega člena v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora predloži samo enkrat.

(4) Če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka tega člena, se davčni inšpekcijski postopek ustavi s sklepom. V tem primeru se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ne more ponoviti, razen, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

141. člen

(izdaja odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru)

(1) Po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru davčni organ izda odločbo o odmeri po 84. členu tega zakona oziroma odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(2) Od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora do izdaje odločbe ne sme preteči več kot šest mesecev, razen v primerih:

1. inšpiciranja povezanih oseb,
2. inšpiciranja zavezancev za davek, ki so zavezani k reviziji letnih poročil oziroma,
3. ugotavljanja davčne osnove z oceno,
4. ko zavezanec za davek davčnemu organu ne predloži dokumentacije, ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega inšpekcijskega nadzora ali ovira davčni inšpekcijski nadzor,
5. sočasnega davčnega nadzora, ki hkrati poteka v več državah članicah EU.

(3) Iz razlogov iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena, od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora, do izdaje odločbe ne sme preteči več kot devet mesecev.

(4) Iz razlogov iz 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena, omejitve iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo.

(5) Glede ugotovitev in dejanj, opravljenih v davčnem inšpekcijskem nadzoru, o katerih je bilo že pravnomočno odločeno, se nadzor ne more ponoviti.

148. člen

(poroštvo)

(1) Če davka ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika, se ta izterja iz premoženja povezanih oseb, ki so to premoženje neodplačno oziroma po nižji ceni od tržne pridobile od dolžnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, do vrednosti tako pridobljenega premoženja. Davek se lahko izterja tudi od druge osebe, na katero je bila prenesena dejavnost dolžnika izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se dolžnik izognil plačilu davka.

(2) Davek se lahko izterja tudi od članov kmečkega gospodinjstva, če ugotavlja davčno osnovo v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2, za katere se v skladu z 69. členom ZDoh-2 šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost ali so lastniki osnovnih sredstev, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti kmečkega gospodinjstva, ali so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti. Ta odstavek se uporablja za davke, ki se nanašajo na osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, drugo kmetijsko dejavnost ter dopolnilno dejavnost kmečkega gospodinjstva, razen za poračun dohodnine na letni ravni, če kmečko gospodinjstvo ugotavlja davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov.

(3) Povezana oseba po tem zakonu je družinski član, za katerega se šteje: zakonec dolžnika ali oseba, s katero dolžnik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero dolžnik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, prednik ali potomec dolžnika ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji.

- (4) Poleg oseb iz prejšnjega odstavka, sta povezani osebi tudi:
- pravni osebi, ki sta povezani v kapitalu, upravljanju ali nadzoru tako, da ima ena pravna oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic v drugi pravni osebi ali obvladuje drugo pravno osebo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;
 - pravni osebi, če imajo iste pravne osebe, fizične osebe ali njihovi družinski člani v obeh pravnih osebah neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali ju obvladujejo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;
 - pravna oseba in fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če ima fizična oseba, ki opravlja dejavnost ali njen družinski član v pravni osebi najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali obvladuje pravno osebo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;
 - pravna oseba in njen družbenik, član organa vodenja ali nadzora in njihov družinski član.

(5) Davek se izterja iz premoženja povezane osebe, ki je imela ta položaj v času pridobitve premoženja.

(6) Če je dolžnik z namenom, da bi se izognil plačilu davka, odtujil premoženje, se tak pravni posel lahko izpodbija pred sodiščem v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, v dveh letih od dejanja za odplačne pravne posle in petih letih od dejanja za neodplačne pravne posle.

157. člen **(pritožba zoper sklep o izvršbi)**

- (1) Zoper sklep o izvršbi je dovoljena pritožba.
- (2) Pritožbo se vloži v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi.
- (3) Pritožba ne zadrži začete davčne izvršbe.
- (4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.
- (5) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je dolžniku – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.
- (6) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je dolžniku, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

(7) S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni mogoče izpodbijati samega izvršilnega naslova.

159. člen

(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Iz davčne izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;
3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke;
4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, pomoči ob rojstvu otroka, otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja družinske prejemke;
5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom ter plačilo za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;
6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;
7. sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dodatek pri prejemniku tega prejemka;
8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
9. denarna sredstva pomoči potrebnim, ki jih zagotavljajo humanitarne organizacije, ki imajo tak status po zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
10. oskrbnine in enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti;
11. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;
12. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14), ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14);
13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja, vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela;
14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski

sklad Republike Slovenije, razen nagrade za preseganje kvote po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

15. prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov;

16. prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide.

256.b člen **(zahteva za začetek postopka skupnega dogovarjanja)**

(1) Davčni zavezanec, ki meni, da ni bil ali ne bo obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo, lahko najkasneje v treh letih od predložitve obračuna davka, davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega postopka oziroma vročitve odmerne odločbe vloži pisno zahtevo za začetek postopka skupnega dogovarjanja s pristojnim organom druge države (v nadaljnjem besedilu: zahteva), v katerem se odloči o obravnavi dohodka ali premoženja po mednarodni pogodbi (v nadaljnjem besedilu: dogovor), ne glede na pravna sredstva, ki jih dovoljuje pravni red Republike Slovenije. Pred predložitvijo obračuna davka, davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega postopka oziroma pred vročitvijo odmerne odločbe pa lahko davčni zavezanec vloži zahtevo, če meni, da je že iz prvega uradnega obvestila verjetno izkazano, da bo prišlo do obdavčitve, neskladne z mednarodno pogodbo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec ne more vložiti zahteve, če je glede vprašanja obdavčitve v upravnem sporu že izdana pravnomočna sodba.

(3) Zahteva se vloži pri pristojnem organu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ). Davčni zavezanec, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za veliko gospodarsko družbo, zahtevo in izvod dopolnitve zahteve iz šestega odstavka tega člena hkrati vloži pri vseh pristojnih organih držav, na katere se vprašanje obdavčitve nanaša. Pristojni organ v dveh mesecih od prejema zahteve potrdi prejem zahteve davčnemu zavezancu in o prejeti zahtevi obvesti pristojni organ druge države, na katerega se zahteva nanaša, ter o jeziku, v katerem namerava voditi postopek.

(4) Zahteva se vloži v slovenskem in angleškem jeziku. Priloženim dokumentom, sestavljenim v tujem jeziku, ki niso v angleškem jeziku, je treba priložiti prevod v angleškem jeziku.

(5) Zahteva mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke davčnega zavezanca in drugih relevantnih oseb,
2. podatke o davčnih obdobjih, na katera se nanaša vprašanje obdavčitve,
3. dejstva, dokaze in okoliščine, odločilne za presojo o vprašanju obdavčitve,
4. navedbo predpisov in mednarodne pogodbe, ki se uporablja oziroma je pomembna v konkretnem primeru, ki se razlaga in uporablja v povezavi z vprašanjem obdavčitve,
5. podatke v zvezi z zahtevo ter dokazila, s katerimi davčni zavezanec:
 - izkazuje razloge, zaradi katerih meni, da ni bil ali ne bo obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo,
 - seznanil pristojni organ z obračunom ali odločbo, s katero je bil obračunan ali odmerjen davek,
 - seznanil pristojni organ z vložnimi pravnimi sredstvi in izdanimi upravnimi odločbami in sodbami iz prejšnje alineje,
 - seznanil pristojni organ s tem, da je že bila vložena zahteva oziroma da že teče postopek skupnega dogovarjanja in poda izjavo, da bo postopek skupnega dogovarjanja na podlagi te zahteve zaključen,
 - seznanil pristojni organ s tem, ali je vložil zahtevek pri pristojnem organu druge države,
 - poda izjavo, s katero se zavezuje, da bo na zahtevo pristojnih organov, svetovalne komisije in komisije za alternativno reševanje sporov v postavljenem roku pravilno navajal dejstva in predlagal dokaze v zvezi z zahtevo, predvsem pa se izjavil o dejstvih, pomembnih za rešitev vprašanja obdavčitve,
 - poda izjavo, da so vsi podatki v zahtevi resnični, pravilni in popolni,
 - poda izjavo, da bo v treh mesecih od vročitve zahteve pristojnega organa predložil podatke, dokaze in dokumente, potrebne za razjasnitev vprašanja obdavčitve,

- poda izjavo, da bo v zvezi s postopkom skupnega dogovarjanja spoštoval določbe tega poglavja, ki urejajo prekinitev postopka, ki je v teku oziroma da bo sprožil postopke za prekinitev postopkov, ki tečejo v zvezi z reševanjem vprašanja obdavčitve.

(6) Pristojni organ lahko v treh mesecih od prejema zahteve iz prvega odstavka tega člena od davčnega zavezanca zahteva informacije, pomembne za razjasnitev vprašanja obdavčitve. Davčni zavezanec mora v treh mesecih od vročitve zahteve predložiti podatke, dokaze in dokumente. Informacije, pomembne za razjasnitev vprašanja obdavčitve, lahko pristojni organ zahteva tudi v postopku skupnega dogovarjanja.

(7) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše podatke, dokazila in dokumente, ki jih vsebuje zahteva iz petega odstavka tega člena.

(8) Minister, pristojen za finance, za namene vodenja postopka po tem poglavju določi vrsto informacij in način pošiljanja informacij med Ministrstvom za finance in Finančno upravo Republike Slovenije.

(9) Ta člen se smiselno uporablja tudi za zahteve, ki jih prejme pristojni organ od pristojnega organa druge države ali od rezidenta druge države.

257. člen (ustanovitev svetovalne komisije)

(1) Davčni zavezanec lahko pristojnemu organu pisno predlaga ustanovitev svetovalne komisije, če:

- je samo eden izmed pristojnih organov ugodil njegovi zahtevi, ali
- v roku iz prvega in drugega odstavka 256.e člena tega zakona ni bil dosežen dogovor.

(2) Davčni zavezanec ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije:

- dokler je mogoče vložiti tožbo zoper sklep o zavrženju zahteve ali odločbo o zavrnitvi zahteve,
- dokler teče postopek pred sodiščem zoper sklep o zavrženju zahteve ali odločbo o zavrnitvi zahteve, ali
- če je bila v zvezi z zavrženim sklepom ali odločbo o zavrnitvi zahteve sprejeta odločitev sodišča, ki veže pristojni organ, ali če je bila v drugi državi o zahtevi sprejeta odločitev, ki veže pristojni organ druge države.

(3) Davčni zavezanec, ki je bil pravnomočno kaznovan za hujši davčni prekršek ali pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje davčne zatajitve, ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije, četudi gre za vprašanje obdavčitve, ki ni v skladu z mednarodno pogodbo. Če zoper davčnega zavezanca iz prejšnjega stavka teče prekrškovni postopek za hujši davčni prekršek ali kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja davčne zatajitve, se postopek skupnega dogovarjanja prekine, dokler prekrškovni in kazenski postopek ni pravnomočno končan.

(4) Pristojni organ lahko zavrne ustanovitev svetovalne komisije, če ne gre za vprašanje dvojne obdavčitve. O zavrnitvi mora nemudoma obvestiti davčnega zavezanca in pristojni organ druge države.

(5) V primerih iz prve alineje prvega odstavka tega člena se predlog vloži v 50 dneh od prejema sklepa o zavrženju zahteve ali odločbe, s katero pristojni organ zavrne zahtevo, če zoper sklep ali odločbo ni bila vložena tožba. Če je bila zoper sklep ali odločbo vložena tožba, se vloži predlog v 50 dneh od prejema sodbe, s katero je sodišče ugodilo tožbi. Predlog za primere iz druge alineje prvega odstavka tega člena se vloži v 50 dneh od prejema obvestila iz tretjega odstavka 256.e člena tega zakona.

(6) Z ustanovitvijo svetovalne komisije predsednik svetovalne komisije nemudoma seznaní davčnega zavezanca.

258.a člen

(objava mnenja svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov)

(1) Mnenje, ki ga je podala svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov, se javno objavi v celoti, če se pristojni organ tako dogovori s pristojnim organom druge države in se davčni zavezanec s tem strinja. V nasprotnem primeru se javno objavi samo njegov povzetek. Mnenje ali njegov povzetek objavi Evropska komisija.

(2) Povzetek mora vsebovati opis in bistvene elemente vprašanja obdavčitve, datum, davčna obdobja, pravno podlago za sprejem odločitve, gospodarsko panogo, kratek opis dogovora ter uporabljene metode.

(3) Pristojni organ pred objavo seznaniti davčnega zavezanca z vsebino nameravane objave dogovora.

(4) Davčni zavezanec lahko v 60 dneh po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka zahteva izločitev podatkov, ki bi privedli do razkritja poslovne skrivnosti ali razkritja podatkov, ki bi bili v nasprotju z javnim redom.

260. člen (znižanje ali oprostitev plačila davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka izplača dohodek, ki je v skladu z mednarodno pogodbo obdavčen po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je izplačani dohodek v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka v Republiki Sloveniji, prejemnik dohodka, z namenom, da izkoristi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi, plačniku davka predloži izpolnjen ustrezen zahtevek za zmanjšanje ali oprostitev davka, ki bi ga sicer plačal v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(2) Prejemnik dohodka mora plačniku davka predložiti zahtevek iz prvega odstavka tega člena, preden je dohodek izplačan.

(3) Plačnik davka predloži izpolnjen zahtevek davčnemu organu. Če davčni organ zahtevku v celoti ugoditi, izda odločbo v skladu z 82. členom tega zakona. Če davčni organ ne ugoditi zahtevku, ali mu ne ugoditi v celoti, izda odločbo. Davčni organ odloči o zahtevku najpozneje v 15 dneh od prejema zahtevka.

(4) Plačnik davka lahko izplača dohodek in obračuna davek po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali da od tega dohodka ne izračuna in ne odtegne davka, šele ko prejme s strani davčnega organa odobren zahtevek.

(5) Plačnik davka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko davčni organ v primerih, ko plačnik davka izplačuje dohodek v rednih časovnih presledkih, odobri ugodnosti v skladu s tem členom za daljše časovno obdobje.

288. člen (način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve mora davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za pretekli mesec pri davčnem organu.

(2) Nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v 15 dneh od dneva izplačila dohodka pri davčnem organu.

(3) Davčni zavezanec za redni mesečni dohodek, prejet iz delovnega razmerja, ali pokojnino vloži pri davčnem organu napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva, ko je v davčnem letu prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino.

(4) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v davčnem letu v 15 dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino rednega mesečnega dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine, ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, če ta sprememba znaša več kot 10%.

291. člen (rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka 288. člena tega zakona izda davčni organ v 15 dneh od dneva vložitve napovedi odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter določi obroke za plačevanje akontacije.

(3) Na podlagi napovedi iz četrtega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ na novo izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter na novo določi obroke v 15 dneh od vložitve napovedi.

(4) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz zaposlitve in o poročilu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 289. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

298. člen (plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: predhodna akontacija) se za davčno leto plača v znesku, ki je enak znesku akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od tega dohodka oziroma znesku dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Davčni zavezanec, ki začne opravljati dejavnost, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katero se plačuje predhodna akontacija. Obrazloženi izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije predloži davčnemu organu hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije.

(3) Predhodna akontacija se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Predhodna akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije ne presega 400 eurov.

(4) Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(5) Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrokov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna višja, mora zavezanec razliko za že dospele obroke predhodne

akontacije tekočega leta plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov predhodne akontacije vrnejo.

370.a člen

(odlog plačila davka pri izstopni obdavčitvi)

(1) Prvi obrok davka od vključenih skritih rezerv po 54.a členu ZDDPO-2, ki ga davčni zavezanec plača po 54.b členu ZDDPO-2, zapade v plačilo v 30 dneh od predložitve davčnega obračuna, vsak naslednji obrok pa po poteku enega leta od zapadlosti predhodnega obroka.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu odloženo plačilo davka od vključenih skritih rezerv po določbah VII.a poglavja ZDDPO-2, se za odloženi znesek davka obračunajo obresti v skladu s 104. členom tega zakona.

(3) Davčni zavezanec v davčnem obračunu, v katerem razkrije skrite rezerve po prvem odstavku 54.a člena ZDDPO-2, navede podatek o številu obrokov, zneske in zapadlost obrokov ter znesek obračunanih obresti za odloženi davek.

(4) Davčni organ lahko v zvezi z odlogom davka po prvem odstavku tega člena zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti v skladu z določbami tega zakona.

(5) Davčnemu zavezancu v plačilo nemudoma zapadejo vsi naslednji neplačani obroki davka, če:

1. se prenesena sredstva ali poslovanje poslovne enote zavezanca prodajo ali kako drugače odsvojijo;
2. se prenesena sredstva naknadno prenesejo v državo, ki ni država iz drugega odstavka 54.b člena ZDDPO-2;
3. se davčno rezidentstvo ali poslovanje poslovne enote zavezanca naknadno prenese v državo, ki ni država iz drugega odstavka 54.b člena ZDDPO-2;
4. gre zavezanec v stečaj ali preneha poslovati ali
5. zavezanec zamudi s plačilom obroka.

371. člen

(akontiranje davka po davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec med davčnim obdobjem plačuje akontacijo davka.

(2) Akontacija davka se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek akontacije ne presega 400 eurov.

(3) Obroki akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(4) Akontacija davka je enaka znesku davka, ki se izračuna od davčne osnove po davčnem obračunu za predhodno davčno obdobje in po stopnji, ki velja za tekoče davčno obdobje. Pri zavezancih, ki imajo davčno obdobje različno od koledarskega leta, je stopnja iz tega odstavka stopnja za leto, ko se predhodno davčno obdobje zaključí, in stopnja za leto, ko se naslednje davčno obdobje začne, navedeni stopnji pa se uporabita sorazmerno glede na število mesecev poslovanja v posameznem koledarskem letu.

(5) Razliko v višini akontacije, ki nastane zaradi spremembe davčne osnove na podlagi novega davčnega obračuna, mora zavezanec za že dospele obroke akontacije plačati pri prvem naslednjem obroku akontacije.

(6) Če je višina akontacij na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov akontacije vrnejo.

(7) Davčni zavezanec, ki prične poslovati, sam izračuna akontacijo davka, ki je enaka znesku davka, izračunanega glede na višino predvidene davčne osnove davčnega obdobja, za katerega se plačuje akontacija. Obrazloženi izračun davčne osnove, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu v 8 dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, akontacije in obrokov akontacije. Obrazloženi izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to, ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(8) Davčni zavezanec (nova družba), ustanovljen s prenosom podjetja oziroma dela podjetja fizične osebe, ki opravlja dejavnost, ki predlaga davčni obračun v skladu z 297.a ali 297.b členom tega zakona, sam izračuna akontacijo davka, izhajajoč iz zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki opravlja dejavnosti, in je prenesla podjetje oziroma del podjetja na davčnega zavezanca, ob upoštevanju obsega prenosa in uveljavljanja ugodnosti pri prenehanju opravljanja dejavnosti fizične osebe. Obrazložen izračun davčne osnove, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu v 8 dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, akontacije in obrokov akontacije. Obrazložen izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to, ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(9) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno obdobje se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno obdobje, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka akontacije in priloži davčni obračun za tekoče davčno obdobje pred vložitvijo vloge, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo ocene davčne osnove.

(10) O zahtevi iz devetega odstavka tega člena odloči davčni organ v 15 dneh. obroki akontacije, ki dospejo v plačilo po odločitvi davčnega organa in se razlikujejo od obrokov akontacije, ki jih je zavezanec plačeval do odločitve davčnega organa, se spremenijo. Ne glede na zadnji stavek, se v primeru, če je višina akontacije po odločitvi davčnega organa nižja, preplačila že plačanih obrokov akontacije, ki dospejo v plačilo po 30. dnevu od vložitve zahteve iz devetega odstavka tega člena, vrnejo.

(11) Če davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi, da višina akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega obdobja, z odločbo določi novo višino akontacije.

(12) Obveznost davčnega zavezanca za plačilo davka po davčnem obračunu se zmanjša za plačani znesek davka, ki je bil odtegnjen od posameznega dohodka v skladu z zakonom o obdavčenju.

396. člen **(izjema od prekrška pri vložitvi davčne napovedi)**

(1) Ne glede na 1. točko 394. člena in 1.a točko 397. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če je davek plačan na podlagi samoprijave v skladu s 63. členom tega zakona.

(2) Ne glede na 1. točko 395. člena in 8. točko prvega odstavka 397. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če popravi davčno napoved v skladu s 64. členom tega zakona.

397. člen **(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)**

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);
 - 1.a ne vložijo davčne napovedi na predpisan način ali v predpisanem roku (četrti odstavek 61. člena);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 307.g, 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);
3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);
4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);
5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);
6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);
- 7. (črtana)**
8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena);
10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);
 - 10.a ne vzpostavi, vodi ali hrani seznama izdanih računov pri prodaji lastnih izdelkov iz predelave lastnih pridelkov ali ga ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja nadzor izpolnjevanja pogojev za obravnavo dohodkov kot dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo ali ne predloži ustreznih zbirnih podatkov iz seznama izdanih računov ali jih ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku in na predpisan način (drugi, tretji in četrti odstavek 316.a člena);
 - 10.b ne izdaja ustreznih računov (prvi odstavek 316.a člena);
11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);
12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);
13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);
14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);
 - 14.a v nasprotju z zakonom oseba iz 31. člena tega zakona pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);
15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do tretji odstavek in peti odstavek 38. člena zakona);
16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);
17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);

18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
19. **(črtana)**;
20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
22. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (prvi odstavek 187. člena);
24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298., 307.a člen in sedmi odstavek 371. člena);
25. ne priglasí sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasí v predpisanem roku (peti odstavek 304. člena);
26. **(črtana)**;
27. **(črtana)**;
28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);
- 28.a v nasprotju z zakonom ne prijavi kmetijskih in gozdnih zemljišč ter pridelka vina izven Republike Slovenije, jih ne prijavi v predpisanem roku ali prijavi neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (316.b člen);
29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);
30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);
31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);
32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);
33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrty in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen, prvi in tretji odstavek 339. člena ter 340.b člen);
34. **(črtana)**;
35. **(črtana)**;
36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);
37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);
38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);
39. zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil (376.a člen);
40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen);
41. družba za upravljanje skrbniku ne zagotovi podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);
42. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena);
43. pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali pred izdajo vezanih knjig računov davčnemu organu ne posreduje podatkov o serijskih številkah vezanih knjig računov (drugi odstavek 31.a člena);
44. davčnemu organu ne poroča o veljavnosti in spremembah kritičnih predpostavk in prilagoditvah, opravljenih skladno z merili, določenimi z APA sporazumom ali v poročilu ali obvestilu ne navede resničnih, pravih in popolnih podatkov (14.c člen);
45. poročevalec ne predloži poročila po državah ali ga ne predloži na predpisani način oziroma v predpisanih rokih (drugi odstavek 255.i člena);

46. ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, oziroma ne predloži rednega poročila ali ga ne predloži v roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 255.p člena);
47. ne obvesti drugega posrednika ali zadevnega davčnega zavezanca o uporabi privilegija zaupnosti in o obveznosti poročanja (drugi odstavek 255.s člena);
48. ne predloži podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali jih ne predloži v predpisanem roku oziroma jih ne predloži za vsako leto, ko aranžma uporablja (prvi in drugi odstavek 255.š člena ter četrti odstavek 255.t člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

402. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev in nepremičninski posredniki)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek pooblaščenec trga vrednostnih papirjev, če davčnemu organu ne dostavi potrebnih podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov (339. člen) oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

V. PRILOGA:

- Tabela: Pripombe in predlogi javnosti na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (javna obravnava)